

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

57. årgang

1. december 2014

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2014/C 431/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
2014/C 431/02	Domstolens nye medlemmers edsaflæggelse	2
2014/C 431/03	Valg af formænd til afdelinger med tre dommere	2
2014/C 431/04	Afgørelser truffet af Domstolen på det almindelige møde den 14. oktober 2014.	2
2014/C 431/05	Lister til fastlæggelse af sammensætningen af dommerkollegierne	3
2014/C 431/06	Udpegelse af den afdeling, der skal behandle de sager, der er omhandlet i artikel 107 i Domstolens procesreglement	4
2014/C 431/07	Udpegelse af den afdeling, der skal behandle de sager, der er omhandlet i artikel 193 i Domstolens procesreglement	4
2014/C 431/08	Udpegelse af førstegeneraladvokaten	4

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2014/C 431/09	Sag C-488/13: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 9. september 2014 — »Parva Investitsionna Banka« AD, »UniKredit Bulbank« AD og »Siyk Faundeyshan« LLS mod »Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost« AD og Sindik na »Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost« AD og Sindik na »Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost« AD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okrazhen sad - Tagrovishte — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1896/2006 — begrebet »ubestridte pengekrav« — insolvensbehandling — udenretsligt dokument vedrørende et bestridt krav — anmodning om fuldbyrdelse i konkursmassen, på grundlag af et sådant dokument — situation, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 1896/2006 — Domstolen åbenbart inkompetent)	5
2014/C 431/10	Sag C-521/13 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 11. september 2014 — Think Schuhwerk GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — EF-varemærke — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra b) — mangel på fornødent særpræg — røde snørebåndsender — artikel 122 i Rettens procesreglement — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	6
2014/C 431/11	Sag C-199/14: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 25. september 2014 — János Kárász mod Nyugdijfolyósító Igazgatóság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — gennemførelse af EU-retten — foreligger ikke — Domstolen åbenbart inkompetent)	6
2014/C 431/12	Sag C-204/14: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 4. september 2014 — István Tivadar Szabó mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tatabányai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — et kommercielt selskab, der har oparbejdet skattegæld — dette selskabs direktør kan ikke ansættes som direktør i et andet selskab — procesreglementets artikel 53, stk. 2 — de EU-retlige bestemmelser, der ønskes fortolket, finder ikke anvendelse — Domstolen åbenbart inkompetent — spørgsmål af hypotetisk karakter — åbenbart afvisningsgrundlag)	7
2014/C 431/13	Sag C-387/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajowa Izba Odwoławcza (Polen) den 14. september 2014 — Esaprojekt sp. z o.o. mod Województwo Łódzkie	7
2014/C 431/14	Sag C-397/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 20. august 2014 — Polkomtel Sp. z o.o. mod Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	9
2014/C 431/15	Sag C-400/14 P: Appel iværksat den 20. august 2014 af Basic AG Lebensmittelhandel til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 26. juni 2014 i sag T-372/11 — Basic AG Lebensmittelhandel mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	9
2014/C 431/16	Sag C-404/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší soud České republiky (Den Tjekkiske Republik) den 25. august 2014 — Marie Matoušková, befuldmægtiget i arvesager, mod Misha Martinus og Elisabeth Jekaterina Martinus, ved David Sedlák, som værger; Beno Jeriël Eljada Martinus	10
2014/C 431/17	Sag C-405/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 25. august 2014 — PST CLC, a.s. mod Generální ředitelství cel	11

2014/C 431/18	Sag C-406/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Polen) den 27. august 2014 — Wrocław — Miasto na prawach powiatu mod Ministrowi Infrastruktury i Rozwoju	11
2014/C 431/19	Sag C-416/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia (Italien) den 3. september 2013 — Fratelli De Pra SpA og SAIV SpA mod Agenzia Entrate - Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno og Agenzia Entrate - Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza	12
2014/C 431/20	Sag C-425/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Italien) den 17. september 2014 — Impresa Edilux srl, som mandatar for ATI og Società Italiana Costruzioni e Forniture srl (SICEF) mod Assessorato Beni Culturali e Identità Siciliana — Servizio Soprintendenza Provincia di Trapani, Assessorato ai Beni Culturali e dell'Identità Siciliana, UREGA — Sezione provinciale di Trapani og Assessorato delle Infrastrutture e della Mobilità della Regione Siciliana	14
2014/C 431/21	Sag C-426/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italien) den 18. september 2014 — Heart Life Croce Amica Srl mod Regione Piemonte	15
2014/C 431/22	Sag C-432/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil de prud'hommes de Paris (Frankrig) den 22. september 2014 — David Van der Vlist mod Bio Philippe Auguste SARL.	15
2014/C 431/23	Sag C-386/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 24. september 2014 Europa-Kommissionen mod Republikken Cypern	16
2014/C 431/24	Sag C-93/14: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 9. september 2014 — Miguel Angel Zubano Belaza og Antonia Artieda Soria mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Navarra — Spanien)	16
2014/C 431/25	Sag C-130/14: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. september 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien	16
2014/C 431/26	Sag C-279/14: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 9. september 2014 — Catharina Smets og Franciscus Vereijken mod TUIfly GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hannover — Tyskland)	16
2014/C 431/27	Sag C-316/14: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 25. september 2014 — Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock og Florian Hußock mod Condor Flugdienst GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Rüsselsheim — Tyskland)	17
2014/C 431/28	Sag C-337/14: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. september 2014 — Elvira Mandl og Helmut Mandl mod Condor Flugdienst GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Rüsselsheim — Tyskland).	17
2014/C 431/29	Sag C-364/14: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 16. september 2014 — Annette Lorch og Kurt Lorch mod Condor Flugdienst GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Rüsselsheim — Tyskland).	17

2014/C 431/30	Sag C-365/14: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. september 2014 — Brunhilde Liebler og Helmut Liebler mod Condor Flugdienst GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Rüsselsheim — Tyskland).	17
 Retten		
2014/C 431/31	Sag T-453/11: Rettens dom af 21. oktober 2014 — Szajner mod KHIM — Forge de Laguiole (LAGUIOLE) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket LAGUIOLE — det ældre franske selskabsnavn Forge de Laguiole — artikel 53, stk.1, litra c), og artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009).	18
2014/C 431/32	Sag T-268/13: Rettens dom af 21. oktober 2014 — Italien mod Kommissionen (Undladelse af at opfylde en dom fra Domstolen, der fastslår et traktatbrud — tvangsbøde — afgørelse om betaling af tvangsbøden — pligt til tilbagebetaling — virksomheder under konkursbehandling — genstand for de omhandlede konkursbehandlinger — rettidig omhu — bevisbyrde).	19
2014/C 431/33	Sag T-405/10: Rettens kendelse af 16. september 2014 — Justice & Environment mod Kommissionen (Tilnærmelse af lovgivninger — udsætning i miljøet af GMO'er — procedure for godkendelse af markedsføring — anmodning om intern prøvelse — annullation af de anfægtede eller omhandlede afgørelser — bortfald af tvistens genstand — uforholdende at træffe afgørelse)	19
2014/C 431/34	Sag T-354/12: Rettens kendelse af 17. september 2014 — Afepadi m.fl. mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — brug af sundhedsanprisninger i forbindelse med mærkning af og reklame for levnedsmidler — forordning (EF) nr. 432/2012 — ellefte, fjortende og syttende betragtning — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning)	20
2014/C 431/35	Sag T-59/13 P: Rettens kendelse af 7. oktober 2014 — BT mod Kommissionen (Appel — personalesag — kontraktansatte — ingen forlængelse af kontrakt — artikel 76 i Personalerettens procesreglement)	20
2014/C 431/36	Sag T-83/13 P: Rettens kendelse af 16. september 2014 — BS mod Europa-Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — social sikring — vedtægtens artikel 73 — ordning om risikodækning for ulykker og erhvervs sygdomme — kollegialitetsprincippet — tvistens retlige karakter — omfanget af fysiske og psykiske skader — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	21
2014/C 431/37	Sag T-230/13: Rettens kendelse af 2. oktober 2014 — HTC Sweden mod KHIM — Vermop Salmon (TWISTER) (EF-varemærker — ugyldighedssag — tilbagetagelse af ugyldighedsbegæringen — uforholdende at træffe afgørelse)	22
2014/C 431/38	Sag T-497/13: Rettens kendelse af 16. september 2014 — Boston Scientific Neuromodulation mod KHIM (PRECISION SPECTRA) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket PRECISION SPECTRA — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er retligt ugrundet)	22
2014/C 431/39	Sag T-583/13: Rettens kendelse af 3. september 2014 — Shire Pharmaceutical Contracts mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — lægemidler til pædiatrisk brug — forordning (EF) nr. 1901/2006 — artikel 37 — forlængelse af varigheden af den eksklusive ret på markedet for ikke patenterede lægemidler til sjældne sygdomme — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning)	23
2014/C 431/40	Sag T-286/14 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Röchling Oertl Kunststofftechnik mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national støtte til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder — Kommissionens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende statsstøtte — begæring om udsættelse af gennemførelsen — fumus boni juris)	23

2014/C 431/41	Sag T-287/14 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Schaeffler Technologies mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national støtte til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder — Kommissionens afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet — begæring om udsættelse af gennemførelse — fumus boni juris).	24
2014/C 431/42	Sag T-288/14 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Energiewerke Nord mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national støtte til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder — Kommissionens afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet — begæring om udsættelse af gennemførelse — fumus boni juris).	24
2014/C 431/43	Sag T-294/14 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Klemme mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national fremme af produktion af el fra vedvarende energikilder — Kommissionens afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet — begæring om udsættelse af gennemførelse — fumus boni juris).	25
2014/C 431/44	Sag T-295/14 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Autoneum Germany mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national fremme af produktion af el fra vedvarende energikilder — Kommissionens afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet — begæring om udsættelse af gennemførelse — fumus boni juris).	25
2014/C 431/45	Sag T-296/14 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Erbslöh mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national støtte til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder — Kommissionens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende statsstøtte — begæring om udsættelse af gennemførelsen — fumus boni juris).	26
2014/C 431/46	Sag T-297/14 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Walter Klein mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national fremme af produktion af el fra vedvarende energikilder — Kommissionens afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet — begæring om udsættelse af gennemførelse — fumus boni juris).	26
2014/C 431/47	Sag T-298/14 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Erbslöh Aluminium mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national støtte til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder — Kommissionens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende statsstøtte — begæring om udsættelse af gennemførelsen — fumus boni juris).	27
2014/C 431/48	Sag T-300/14 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Fricopan Back mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national støtte til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder — Kommissionens afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet — begæring om udsættelse af gennemførelse — fumus boni juris)	27
2014/C 431/49	Sag T-301/14 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Michelin Reifenwerke mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national fremme af produktion af el fra vedvarende energikilder — Kommissionens afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet — begæring om udsættelse af gennemførelse — fumus boni juris).	28
2014/C 431/50	Sag T-521/14: Sag anlagt den 4. juli 2014 — Sverige mod Kommissionen.	28
2014/C 431/51	Sag T-642/14: Sag anlagt den 29. august 2014 — JP Divver Holding Company mod KHIM (EQUIPMENT FOR LIFE)	29

2014/C 431/52	Sag T-660/14: Sag anlagt den 12. september 2014 — SV Capital mod EBA	29
2014/C 431/53	Sag T-670/14: Sag anlagt den 19. september 2014 — Milchindustrie-Verband og Deutscher Raiffeisenverband mod Kommissionen	30
2014/C 431/54	Sag T-681/14: Sag anlagt den 18. september 2014 — El-Qaddafi mod Rådet	31
2014/C 431/55	Sag T-682/14: Sag anlagt den 19. september 2014 — Mylan Laboratories og Mylan mod Kommissionen	32
2014/C 431/56	Sag T-683/14 P: Appel iværksat den 16. september 2014 af Rhys Morgan til prøvelse af Personalerettens dom af 8. juli 2014 i sag F-26/13, Morgan mod KHIM.	33
2014/C 431/57	Sag T-684/14: Sag anlagt den 19. september 2014 — Krka mod Kommissionen.	34
2014/C 431/58	Sag T-685/14: Sag anlagt den 18. september 2014 — EEB mod Kommissionen	35
2014/C 431/59	Sag T-689/14 P: Appel iværksat den 12. september 2014 af Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) til prøvelse af Personalerettens dom afsagt den 2. juli 2014 i sag F-63/13, Psarras mod ENISA	36
2014/C 431/60	Sag T-690/14: Sag anlagt den 19. september 2014 — Sony Computer Entertainment Europe mod KHIM — Marpefa (Vieta)	37
2014/C 431/61	Sag T-701/14: Sag anlagt den 22. september 2014 — Niche Generics mod Kommissionen.	38
2014/C 431/62	Sag T-713/14: Sag anlagt den 10. oktober 2014 — IPSO mod ECB	39
2014/C 431/63	Sag T-714/14: Sag anlagt den 8. oktober 2014 — Bonney mod KHIM — Bruno (ATHEIST)	40
2014/C 431/64	Sag T-715/14: Sag anlagt den 9. oktober 2014 — NK Rosneft m.fl. mod Rådet	40
2014/C 431/65	Sag T-718/14: Sag anlagt den 10. oktober 2014 — Hong Kong Group mod KHIM — WE Brand (W E)	41
2014/C 431/66	Sag T-721/14: Sag anlagt den 13. oktober 2014 — Belgien mod Kommissionen.	42
2014/C 431/67	Sag T-725/14: Sag anlagt den 14. oktober 2014 — Aalberts Industries mod Kommissionen og Den Europæiske Unions Domstol	43
2014/C 431/68	Sag T-727/14: Sag anlagt den 10. oktober 2014 — Universal Protein Supplements Corp. d/b/a Universal Nutrition mod KHIM — H. Young Holdings (animal)	44
2014/C 431/69	Sag T-728/14: Sag anlagt den 10. oktober 2014 — Universal Protein Supplements Corp. d/b/a Universal Nutrition mod KHIM — H. Young Holdings (animal)	44
2014/C 431/70	Sag T-592/13: Rettens kendelse af 2. oktober 2014 — Ratioparts-Ersatzteile mod KHIM — Norwood Industries (NORTHWOOD professional forest equipment)	45

2014/C 431/71	Sag T-622/13: Rettens kendelse af 2. oktober 2014 — Ratioparts-Ersatzteile mod KHIM — Norwood Promotional Products Europe (NORTHWOOD professional forest equipment).	45
2014/C 431/72	Sag T-706/13: Rettens kendelse af 1. oktober 2014 — Tui Deutschland mod KHIM — Infinity Real Estate & Project Development (Sensimar)	46
2014/C 431/73	Sag T-370/14: Rettens kendelse af 2. september 2014 — Petropars m.fl. mod Rådet	46
Retten for EU-Personalesager		
2014/C 431/74	Sag F-23/11 RENV: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 15. oktober 2014 — AY mod Rådet (Personalesag — tjenestemænd — hjemvisning til Retten efter ophævelse — forfremmelse — forfremmelsesåret 2010 — sammenligning af fortjenester — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren)	47
2014/C 431/75	Sag F-86/13: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 15. oktober 2014 — van de Water mod Parlamentet (Personalesag — tjenestemandens rettigheder og pligter — meddelelse om hensigt om at udøve en erhvervsvirksomhed efter udtrædelsen af tjenesten — vedtægtens artikel 16 — forenelighed med institutionens legitime interesser — forbud)	47
2014/C 431/76	Sag F-59/14: Sag anlagt den 24. juni 2014 — ZZ mod Europa-Kommissionen.	48
2014/C 431/77	Sag F-75/14: Sag anlagt den 31. juli 2014 — ZZ mod fællesforetagendet ECSEL.	48
2014/C 431/78	Sag F-87/14: Sag anlagt den 1. september 2014 — ZZ mod Rådet.	49
2014/C 431/79	Sag F-98/14: Sag anlagt den 29. september 2014 — ZZ mod Rådet.	50

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2014/C 431/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 421 af 24.11.2014

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 409 af 17.11.2014

EUT C 395 af 10.11.2014

EUT C 388 af 3.11.2014

EUT C 380 af 27.10.2014

EUT C 372 af 20.10.2014

EUT C 361 af 13.10.2014

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

Domstolens nye medlemmers edsafklæggelse

(2014/C 431/02)

Efter at være blevet udnævnt til dommer ved Domstolen for perioden fra den 7. oktober 2014 til den 6. oktober 2018 ved afgørelse af 24. september 2014 ⁽¹⁾, truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, har C. Lycourgos den 8. oktober 2014 aflagt ed for Domstolen.

Valg af formænd til afdelinger med tre dommere

(2014/C 431/03)

På et møde den 7. oktober 2014 har Domstolens dommere, i medfør af procesreglementets artikel 12, stk. 2, valgt A. Ó Caoimh som formand for Ottende Afdeling, J.-C. Bonichot som formand for Syvende Afdeling, C. Vajda som formand for Tiende Afdeling, S. Rodin som formand for Sjette Afdeling og K. Jürimäe som formand for Niende Afdeling for perioden fra den 7. oktober 2014 til den 6. oktober 2015.

Afgørelser truffet af Domstolen på det almindelige møde den 14. oktober 2014

(2014/C 431/04)

På et almindeligt møde den 14. oktober 2014 har Domstolen besluttet at knytte C. Lycourgos til Anden og Syvende Afdeling.

Anden og Syvende Afdeling er herefter sammensat som følger:

Anden Afdeling

Afdelingsformand R. Silva de Lapuerta

Dommerne J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, J.L. Da Cruz Vilaça og C. Lycourgos

Syvende Afdeling

Afdelingsformand M. Bonichot

Dommerne A. Arabadjiev, J.L. da Cruz Vilaça og C. Lycourgos

⁽¹⁾ EUT L 284 af 30.9.2014, s. 46.

Lister til fastlæggelse af sammensætningen af dommerkollegierne

(2014/C 431/05)

På et møde den 14. oktober 2014 har Domstolen udarbejdet følgende liste til fastlæggelse af sammensætningen af Store Afdeling:

A. Rosas
C. Lycourgos
E. Juhász
K. Jürimäe
A. Borg Barthet
F. Biltgen
J. Malenovský
S. Rodin
E. Levits
C. Vajda
A. Ó Caoimh
J.L. Da Cruz Vilaça
J.-C. Bonichot
C.G. Fernlund
A. Arabadjiev
E. Jarašiūnas
C. Toader
A. Prechal
M. Safjan
M. Berger
D. Šváby

På et møde den 14. oktober 2014 har Domstolen udarbejdet følgende liste til fastlæggelse af sammensætningen af Anden Afdeling, der sættes af fem dommere:

J.-C. Bonichot
C. Lycourgos
A. Arabadjiev
J.L. Da Cruz Vilaça

På et møde den 14. oktober 2014 har Domstolen udarbejdet følgende liste til fastlæggelse af sammensætningen af Syvende Afdeling, der sættes af tre dommere:

A. Arabadjiev
J.L. Da Cruz Vilaça
C. Lycourgos

Udpegelse af den afdeling, der skal behandle de sager, der er omhandlet i artikel 107 i Domstolens procesreglement

(2014/C 431/06)

På et møde den 7. oktober 2014 har Domstolen besluttet, at Domstolens Fjerde Afdeling i perioden fra den 7. oktober 2014 til den 6. oktober 2015, er den afdeling, der i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i Domstolens procesreglement skal behandle de sager, der er omhandlet i procesreglementets artikel 107.

Udpegelse af den afdeling, der skal behandle de sager, der er omhandlet i artikel 193 i Domstolens procesreglement

(2014/C 431/07)

På et møde den 7. oktober 2014 har Domstolen besluttet, at Domstolens Første Afdeling i perioden fra den 7. oktober 2014 til den 6. oktober 2015 er den afdeling, der i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i Domstolens procesreglement skal behandle de sager, der er omhandlet i procesreglementets artikel 193.

Udpegelse af førstegeneraladvokaten

(2014/C 431/08)

På et møde den 7. oktober 2014 har Domstolen udpeget M. Wathelet som førstegeneraladvokat for perioden fra den 7. oktober 2014 til den 6. oktober 2015.

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 9. september 2014 — »Parva Investitsionna Banka« AD, »UniKredit Bulbank« AD og »Siyk Faundeyschan« LLS mod »Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost« AD og Sindik na »Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost« AD og Sindik na »Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost« AD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okrazhen sad - Tagrovishte — Bulgarien)

(Sag C-488/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1896/2006 — begrebet »ubestridte pengekrav« — insolvensbehandling — udenretsligt dokument vedrørende et bestridt krav — anmodning om fuldbyrdelse i konkursmassen, på grundlag af et sådant dokument — situation, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 1896/2006 — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2014/C 431/09)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Okrazhen sad — Tagrovishte

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: »Parva Investitsionna Banka« AD, »UniKredit Bulbank« AD og »Siyk Faundeyschan« LLS

Sagsøgte: »Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost« AD og Sindik na »Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost« AD

Procesdeltagere: Natsionalna agentsia za prihodite, »Aset Menidzhmant« EAD, »Ol Siyz Balgaria« OOD, »Si Dzhi Ef — aktsionerna obshtnost« AD, »Silvar Biych« EAD, »Rudersdal EOOD«, »Kota Enerdzhi« EAD og Chavdar Angelov Angelov

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol er åbenbart inkompetent til at besvare de spørgsmål, som Okrazhen sad — Tagrovishte (Bulgaren) har forelagt.

⁽¹⁾ EUT C 344 af 23.11.2013.

**Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 11. september 2014 — Think Schuhwerk GmbH mod
Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**

(Sag C-521/13 P) ⁽¹⁾

*(Appel — EF-varemærke — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra b) — mangel på
fornødent særpræg — røde snørebåndsender — artikel 122 i Rettens procesreglement — åbenbart, at
appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)*

(2014/C 431/10)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Think Schuhwerk GmbH (ved Rechtsanwalt M. Gail)

Den anden part i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Think Schuhwerk GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 344 af 23.11.2013.

**Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 25. september 2014 — János Kárász mod
Nyugdíj folyósító Igazgatóság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és
Munkügyi Bíróság — Ungarn)**

(Sag C-199/14) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —
gennemførelse af EU-retten — foreligger ikke — Domstolen åbenbart inkompetent)*

(2014/C 431/11)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: János Kárász

Sagsøgt: Nyugdíj folyósító Igazgatóság

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol er åbenbart inkompetent til at besvare det spørgsmål, som Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungarn) har stillet ved kendelse af 25. marts 2014.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 28.7.2014.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 4. september 2014 — István Tivadar Szabó mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-204/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — et kommercielt selskab, der har oparbejdet skattegæld — dette selskabs direktør kan ikke ansættes som direktør i et andet selskab — procesreglementets artikel 53, stk. 2 — de EU-retlige bestemmelser, der ønskes fortolket, finder ikke anvendelse — Domstolen åbenbart inkompetent — spørgsmål af hypotetisk karakter — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2014/C 431/12)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: István Tivadar Szabó

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare det tredje spørgsmål, som Tatabányai közigazgatási és munkaügyi bíróság (Ungarn) har forelagt.
- 2) De andre spørgsmål, som nævnte ret har forelagt, må åbenbart afvises.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 28.7.2014.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajowa Izba Odwoławcza (Polen) den 14. september 2014 — Esaprojekt sp. z o.o. mod Województwo Łódzkie

(Sag C-387/14)

(2014/C 431/13)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Krajowa Izba Odwoławcza

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Esaprojekt sp. z o.o.

Sagsøgt: Województwo Łódzkie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Tillader artikel 51, sammenholdt med det princip, der er opstillet i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (herefter: »direktiv 2004/18/EF«) ⁽¹⁾, om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling af økonomiske aktører og gennemsigtighedsprincippet, at en økonomisk aktør i forbindelse med forklaringen eller suppleringen af bilag anfører andre udførte kontrakter (dvs. udførte leverancer) end dem, som han har anført på den liste over leverancer, som var vedlagt tilbuddet; må han navnlig henvise til kontrakter, som er udført af en anden økonomisk aktør, hvis han ikke har nævnt i tilbuddet, at han kan råde over denne aktørs formåen?

- 2) Henset til Domstolens dom af 10. oktober 2013 i sag C-336/12, Manova, hvoraf det fremgår, at »ligebehandlingsprincippet skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for, at en ordregivende myndighed efter udløbet af fristen for anmodning om deltagelse i en udbudsforretning anmoder en ansøger om fremsendelse af dokumenter, som beskriver denne ansøgers situation, såsom offentliggjorte balanceoplysninger, som det objektivt kan kontrolleres fandtes forud for udløbet af fristen for anmodning om deltagelse i et udbud, for så vidt som udbudsmaterialet ikke udtrykkeligt krævede fremsendelse af disse oplysninger, idet ansøgeren ellers ville blive udelukket fra udbuddet«, skal artikel 51 i direktiv 2004/18/EF fortolkes således, at supplerings af bilag kun er tilladt, hvis den vedrører bilag, som det objektivt kan kontrolleres fandtes forud for udløbet af fristen for at afgive tilbud eller fremsende anmodning om deltagelse i et udbud, eller således, at Domstolen kun har nævnt en af mulighederne, og at supplerings af bilag også er tilladt i andre tilfælde, f. eks. ved efterfølgende indsendelse af bilag, som ikke fandtes før udløbet af denne frist, men som objektivt kan bekræfte, at en forudsætning for deltagelse er opfyldt?
- 3) Dersom spørgsmål 2 skulle blive besvaret således, at også andre bilag end de i dommen i sagen C-336/12, Manova, nævnte kan suppleres, kan der da eftersendes bilag, som stammer fra den økonomiske aktør, fra underleverandører eller fra andre økonomiske aktører, hvis formåen den økonomiske aktør baserer sig på, hvis disse ikke er blevet indgivet i forbindelse med tilbuddet?
- 4) Tillader artikel 44, sammenholdt med artikel 48, stk. 2, litra a), samt det i artikel 2 i direktiv 2004/18/EF opstillede princip om ligebehandling af de økonomiske aktører, at en økonomisk aktør kan basere sig på en anden økonomisk aktørs formåen som omhandlet i artikel 48, stk. 3, på en sådan måde, at viden og erfaring hos to økonomiske aktører, som hver især ikke råder over den viden og erfaring, som kræves af den ordregivende myndighed, lægges sammen, hvis denne erfaring er udelelig (dvs. hvis betingelsen for at deltage i proceduren skal være fuldstændigt opfyldt af en økonomisk aktør), og udførelsen af kontrakten er udelelig (udgør en helhed)?
- 5) Tillader artikel 44, sammenholdt med artikel 48, stk. 2, litra a), samt det i artikel 2 i direktiv 2004/18/EF opstillede princip om ligebehandling af de økonomiske aktører, at en økonomisk aktør kan basere sig på erfaringen hos en gruppe af økonomiske aktører på en sådan måde, at en økonomisk aktør, som har udført en kontrakt som medlem af en gruppe af økonomiske aktører, kan basere sig på udførelsen ved denne gruppe uafhængigt af, hvordan hans andel af udførelsen af denne kontrakt var, eller kan han kun basere sig på sin egen, faktisk erhvervede erfaring, som han har erhvervet ved udførelsen af den del af kontrakten, som var blevet tildelt ham inden for gruppen?
- 6) Kan artikel 45, stk. 2, litra g), i direktiv 2004/18/EF, hvorefter en økonomisk aktør, som svigagtigt har givet urigtige oplysninger ved meddelelsen af oplysninger eller som har undladt at give oplysninger, kan udelukkes fra at deltage i udbudsproceduren, fortolkes således, at en økonomisk aktør udelukkes fra proceduren, hvis han har givet urigtige oplysninger, som har haft eller kunne have indvirkning på procedurens resultat, ud fra den antagelse, at den pågældende vildledning alene skyldes afgivelsen af urigtige oplysninger til den ordregivende myndighed, som har indflydelse på den ordregivende myndigheds beslutning om at udelukke den økonomiske aktør (og afvise hans tilbud), uanset om den økonomiske aktør handlede forsætligt og bevidst eller uforsætligt, groft uagtsomt, uagtsomt eller under manglende iagttagelse af den nødvendige omhu? Er det kun for en økonomisk aktør, som har afgivet urigtige oplysninger (som ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold), at det kan antages, at han »svigagtigt har givet urigtige oplysninger ved meddelelsen af oplysninger [...] eller [...] har undladt at give [...] oplysninger«, eller gælder dette også for en økonomisk aktør, som ganske vist har afgivet rigtige oplysninger, men har gjort dette på en måde, som havde til formål at overbevise den ordregivende myndighed om, at den økonomiske aktør opfyldte de krav, som den ordregivende myndighed havde stillet, selv om dette ikke var korrekt?
- 7) Tillader artikel 44, sammenholdt med artikel 48, stk. 2, litra a), samt det i artikel 2 i direktiv 2004/18/EF opstillede princip om ligebehandling af de økonomiske aktører, at en økonomisk aktør kan basere sig på sin erfaring på den måde, at den økonomiske aktør baserer sig på to eller flere kontrakter tilsammen som én kontrakt, selv om den ordregivende myndighed ikke har givet denne mulighed hverken i udbudsbekendtgørelsen eller i udbudsbetingelserne?

(¹) EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114-240.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 20. august 2014 —
Polkomtel Sp. z o.o. mod Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

(Sag C-397/14)

(2014/C 431/14)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Polkomtel Sp. z o.o.

Sagsøgt: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Den anden procesdeltager: Telekomunikacja Polska S.A. w Warszawie (nu Orange Polska S.A. w Warszawie)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) ⁽¹⁾ i sin oprindelige affattelse fortolkes således, at adgangen til ikke-geografiske numre ikke blot skal sikres for slutbrugerne fra andre medlemsstater, men også for slutbrugerne fra den medlemsstat, hvor en udbyder af et offentligt kommunikationsnet er etableret, således at den nationale tilsynsmyndigheds kontrol med opfyldelsen af denne forpligtelse er undergivet de krav, der følger af principperne om EU-rettens effektivitet og overensstemmende fortolkning af national ret?
- 2) Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende: Skal artikel 28 i direktiv 2002/22 sammenholdt med artikel 16 i chartret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at der med henblik på opfyldelsen af den i førstnævnte bestemmelse indeholdte forpligtelse kan anvendes den procedure, der er fastsat for de nationale tilsynsmyndigheder i artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) ⁽²⁾?
- 3) Skal artikel 8, stk. 3, i direktiv 2002/19 sammenholdt med artikel 28 i direktiv 2002/22 og artikel 16 i chartret om grundlæggende rettigheder eller artikel 8, stk. 3, i direktiv 2002/19 sammenholdt med artikel 5, stk. 1, i direktiv 2002/19 og artikel 16 i chartret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den nationale tilsynsmyndighed, for at sikre slutbrugerne hos en indenlandsk udbyder af et offentligt kommunikationsnet adgang til de tjenester, der udbydes under ikke-geografiske numre i en anden indenlandsk udbyders net, kan fastsætte principperne for afregningen mellem udbydere vedrørende opkaldsetablering, ved at anvende de omkostningsbaserede takster for opkaldsterminering, som er blevet fastsat for en af udbydere på grundlag af artikel 13 i direktiv 2002/19, når udbyderen har foreslået en sådan takst anvendt under de forhandlinger, der er blevet ført med henblik på at opfylde forpligtelsen i henhold til artikel 4 i direktiv 2002/19, og sådanne forhandlinger ikke har ført til nogen aftale?

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 51

⁽²⁾ EFT L 108, s. 7

**Appel iværksat den 20. august 2014 af Basic AG Lebensmittelhandel til prøvelse af dom afsagt af
Retten (Sjette Afdeling) den 26. juni 2014 i sag T-372/11 — Basic AG Lebensmittelhandel mod
Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**

(Sag C-400/14 P)

(2014/C 431/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Basic AG Lebensmittelhandel (ved Rechtsanwältin D. Altenburg og T. Haug)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Repsol YPF, SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Afgørelsen, der blev truffet af Den Europæiske Unions Ret den 26. juni 2014 (sag T-372/11), ophæves og sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling
- Indstævnte tilpligtes at betale alle omkostningerne i denne sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten anfægter Rettens fortolkning af definitionen af »distributionstjenesteydelser«, som — af retlige grunde — er et indledende spørgsmål i forhold til vurderingen af spørgsmålet, om tjenesteydelserne er af lignende art. Appellanten gør følgelig gældende, at Retten har lagt en fejlagtig opfattelse til grund som det retlige grundlag for dens efterfølgende vurdering af risikoen for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

Appellanten fremhæver, at Domstolens hovedfunktion er at give en ensartet fortolkning af begrebet og omfanget af de pågældende tjenesteydelser (dommen i sag C-418/02, Praktiker, præmis 33, og dommen i de forenede sager C-414/99–C-416/99, Zino Davidoff og Levi Strauss, præmis 42 og 43) og »IP-Translator«-dommen (sag C-307/10 af 19.6.2012), hvorefter »varer og tjenesteydelser skal kunne defineres på en objektiv måde for at opfylde varemærkets funktion som en oprindelsesangivelse« og appellanten anmoder Domstolen om en »tiltrækkelig præcis og klar« definition af »distributionstjenesteydelser«.

Det er appellants opfattelse, at tjenesteydelsen »distribution« skal forstås meget snævert og kun omfatter aktiviteterne »transport, pakning og opbevaring af varer«, men ikke tjenesteydelser inden for »detail- og engroshandel«. Appellanten fremhæver endvidere, at Domstolen i »Praktiker«-dommen præciserede, at formålet med »detailhandel« (klasse 35) — modsat tjenesteydelserne i klasse 39 — er at sælge varer til forbrugere, eftersom disse aktiviteter »bl.a. [består] i udvælgelsen af et varesortiment, der udbydes til salg, og af tilbuddet om forskellige ydelser, som har til formål at få forbrugeren til at indgå aftalen med denne handlende frem for med en konkurrent«.

Efter appellants opfattelse kan der ikke ses bort fra den almindelige klassifikation af »distribution« i klasse 39 i Niceklassifikationen, eftersom Domstolen i sin argumentation i Praktiker-afgørelsen udtrykkeligt henviste til den vejledende bemærkning til klasse 35 i Niceklassifikationen (sag C-418/02, præmis 36).

Derfor skal Rettens afgørelse ophæves og hjemvises til fornyet behandling.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší soud České republiky (Den Tjekkiske Republik) den 25. august 2014 — Marie Matoušková, befuldmægtiget i arvesager, mod Misha Martinus og Elisabeth Jekaterina Martinus, ved David Sedlák, som værge; Beno Jeriël Eljada Martinus

(Sag C-404/14)

(2014/C 431/16)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší soud České republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marie Matoušková, befuldmægtiget i arvesager

Parterne i arvesagen: Misha Martinus og Elisabeth Jekaterina Martinus, ved David Sedlák, som værge; Beno Jeriël Eljada Martinus

Præjudicielt spørgsmål

Såfremt et forlig i en arvesag, der indgås på vegne af en mindreårig af hans eller hendes værge, for at være gyldigt kræver rettens godkendelse, er rettens godkendelse da en foranstaltning som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), eller en foranstaltning som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra f), i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003⁽¹⁾ af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000?

⁽¹⁾ EUT L 338, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 25. august 2014 — PST CLC, a.s. mod Generální ředitelství cel

(Sag C-405/14)

(2014/C 431/17)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PST CLC, a.s.

Sagsøgt: Generální ředitelství cel

Præjudicielt spørgsmål

Var Kommissionens forordning (EF) nr. 384/2004⁽¹⁾ af 1. marts 2004 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur gyldig i virkningsperioden fra den 22. marts 2004 til den 22. december 2009, for så vidt angår punkt 2 i bilaget til samme forordning, som bestemmer, at produkter, der består af en varmeveksler og en ventilator, henhører under KN-kode 8414 59 30, og fandt den således anvendelse i den foreliggende sag?

⁽¹⁾ EUT L 64, s. 21.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Polen) den 27. august 2014 — Wrocław — Miasto na prawach powiatu mod Ministrowi Infrastruktury i Rozwoju

(Sag C-406/14)

(2014/C 431/18)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wrocław — Miasto na prawach powiatu

Sagsøgt: Minister Infrastruktury i Rozwoju

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det i lyset af artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter⁽¹⁾ tilladt, at en ordregivende myndighed i udbudsbetingelserne bestemmer, at den økonomiske aktør, der tildeles kontrakten, skal udføre mindst 25 % af de af kontrakten omfattede arbejder med egne midler?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Bevirker anvendelsen af det i spørgsmål 1 beskrevne krav inden for rammerne af en procedure til indgåelse af en offentlig kontrakt en sådan tilsidesættelse af EU-retlige forskrifter, at der skal foretages en finansiel korrektion i henhold til artikel 98 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999⁽²⁾?

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 114.

⁽²⁾ EUT L 210, s. 25.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia (Italien) den 3. september 2013 — Fratelli De Pra SpA og SAIV SpA mod Agenzia Entrate - Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno og Agenzia Entrate - Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza

(Sag C-416/14)

(2014/C 431/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Fratelli De Pra SpA og SAIV SpA

Sagsøgte: Agenzia Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno og Agenzia Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den nationale lovgivning vedrørende terminaludstyr til den jordbaserede mobile radiotjeneste, navnlig
 - artikel 2, stk. 4, i lovdekret nr. 4/2014, ophøjet til lov nr. 50/2014, sammenholdt med
 - artikel 160 i lovdekret nr. 259/2003 og
 - artikel 21 i den vedlagte tarifliste til dekret fra republikkens præsident nr. 641/1972,

som ved at sidestille terminaludstyr med radiostationer forpligter brugeren til at opnå en generel tilladelse og en radiolicens, der danner grundlaget for opkrævning af afgiften, forenelig med fællesskabsretten (direktiv 1999/5⁽¹⁾ samt direktiv 2002/19⁽²⁾, 2002/20⁽³⁾, 2002/21⁽⁴⁾ og 2002/22⁽⁵⁾)?

Med specifik henvisning til brugen af terminaludstyr er den italienske stats krav om at forpligte brugeren til at opnå en generel tilladelse og en radiolicens henset til, at omsætning af, fri bevægelighed for og ibrugtagning af terminaludstyret allerede fuldt ud er reguleret af fællesskabsretlige retskilder (direktiv 1999/5), uden at disse fastlægger en generel tilladelse og/eller licens, da forenelig med fællesskabsretten, såfremt det bemærkes,

at den generelle tilladelse og licensen kræves i henhold til den nationale lovgivning:

- selv om den generelle tilladelse er en foranstaltning, som ikke berører brugeren af terminaludstyret men udelukkende de virksomheder, som omfattes af udbuddet af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (artikel 1, 2 og 3 i tilladelsesdirektivet 2002/20),
- på trods af, at der stilles krav om myndighedsgodkendelse med hensyn til individuelle rettigheder til brugen af radiofrekvenser og med hensyn til rettighederne til brugen af numre, hvilket udgør situationer uden nogen som helst forbindelse med brug af terminaludstyr,
- selv om fællesskabsretten ikke fastsætter nogen pligt til at opnå en generel tilladelse eller en licens for terminaludstyr,
- selv om artikel 8 i direktiv 1999/5 fastlægger, at medlemsstaterne »[ikke må] forbyde, begrænse eller hindre markedsføring eller ibrugtagning på deres område af apparatur, som er forsynet med [...] CE-mærkning«,
- på trods af den grundlæggende og lovmæssige forskel samt den manglende ensartethed mellem en radiostation og terminaludstyret til den jordbaserede mobile radiotjeneste?

2) Er den nationale lovgivning, navnlig

- artikel 2, stk. 4, i lovdekret nr. 4/2014, ophøjet til lov nr. 50/2014, sammenholdt med
- artikel 160 i lovdekret nr. 259/2003,
- artikel 21 i den vedlagte tarifliste til dekret fra republikkens præsident nr. 641/1972 og
- artikel 3 i ministerielt dekret nr. 33/1990,

i henhold til hvilken

- den af artikel 20 i direktiv 2002/22 omhandlede kontrakt — der indgås mellem operatøren og brugeren til regulering af forretningsforbindelserne mellem på den ene side forbrugere og slutbrugere og på den anden side en eller flere virksomheder, som leverer tilslutningen og de tilknyttede tjenester — »i sig selv« også kan gælde som erstatning for den generelle tilladelse og/eller radiolicens, uden nogen former for indgreb, aktiviteter eller kontrol fra de offentlige myndigheder, og
- kontrakten også skal indeholde oplysningerne vedrørende terminaludstyrets type og den respektive godkendelse (ikke fastlagt i henhold til artikel 8 i direktiv 1999/5),

forenelig med fællesskabsretten (direktiv 1999/5 og direktiv 2002/20, i særdeleshed artikel 20)?

3) Er bestemmelserne i artikel 2, stk. 4, i lovdekret nr. 4/2014, ophøjet til lov nr. 50/2014, sammenholdt med artikel 160 i lovdekret nr. 259/2003 og artikel 21 i den vedlagte tarifliste til dekretet fra republikkens præsident nr. 641/1972, som fastlægger pligten til at opnå en generel tilladelse og den heraf følgende radiolicens for kun en bestemt kategori af brugere, der er indehavere af kontrakter med den formelle betegnelse abonnement, hvorimod der ikke kræves nogen generel tilladelse eller licens af brugere af elektroniske kommunikationstjenester på baggrund af kontrakten, alene fordi den har en anden betegnelse (= taletidskort), da forenelige med den ovennævnte fællesskabsret?

4) Er artikel 8 i direktiv 1999/5 til hinder for en national lovgivning, som den i artikel 2, stk. 4, i lovdekret nr. 4/2014, ophøjet til lov nr. 50/2014, artikel 160 i lovdekret nr. 259/2003, og artikel 21 i den vedlagte tarifliste til dekretet fra republikkens præsident nr. 641/1972, som fastsætter

- en administrativ aktivitet med henblik på opnåelse af den generelle tilladelse og radiolicensen samt

— betalingen af en afgift for myndighedsgodkendelse for disse aktiviteter,

eftersom der er tale om adfærd, som kan udgøre en begrænsning af ibrugtagning af, brug af og fri bevægelighed for terminaludstyr?

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9.3.1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (EFT L 91, s. 10).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7.3.2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) (EFT L 108, s. 7).
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7.3.2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) (EFT L 108, s. 21).
- ⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33).
- ⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7.3.2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligt-direktivet) (EFT L 108, s. 51).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Italien) den 17. september 2014 — Impresa Edilux srl, som mandatar for ATI og Società Italiana Costruzioni e Forniture srl (SICEF) mod Assessorato Beni Culturali e Identità Siciliana — Servizio Soprintendenza Provincia di Trapani, Assessorato ai Beni Culturali e dell'Identità Siciliana, UREGA — Sezione provinciale di Trapani og Assessorato delle Infrastrutture e della Mobilità della Regione Siciliana

(Sag C-425/14)

(2014/C 431/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Impresa Edilux srl, som mandatar for ATI og Società Italiana Costruzioni e Forniture srl (SICEF)

Sagsøgte: Assessorato Beni Culturali e Identità Siciliana — Servizio Soprintendenza Provincia di Trapani, Assessorato ai Beni Culturali e dell'Identità Siciliana, UREGA — Sezione provinciale di Trapani og Assessorato delle Infrastrutture e della Mobilità della Regione Siciliana

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten, og navnlig artikel 45 i direktiv 2004/18/EF ⁽¹⁾, til hinder for en bestemmelse, såsom artikel 1, stk. 17, i lov nr. 190/2012, hvorefter de ordregivende myndigheder kan anse de deltagende virksomheders manglende accept eller manglende fremlæggelse af bevismateriale for accept af forpligtelserne i de såkaldte »hensigtserklæringer« og mere generelt i aftaler mellem de ordregivende myndigheder og de deltagende virksomheder, som lovlig grund til udelukkelse fra en offentlig udbudsprocedure, der har til formål at bekæmpe den organiserede kriminalitets infiltration af området for tildeling af offentlige kontrakter?
- 2) Kan den eventuelle fastlæggelse i en medlemsstats retsorden af de i det foregående spørgsmål omhandlede beføjelser til udelukkelse som omhandlet i artikel 45 i direktiv 2004/[18]/EF betragtes som en fravigelse af princippet om, at udelukkelsesgrundene er udtømmende, idet fravigelsen er begrundet i det tvingende hensyn til at bekæmpe den organiserede kriminalitets forsøg på infiltration af de offentlige udbudsprocedurer?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italien) den 18. september 2014 — Heart Life Croce Amica Srl mod Regione Piemonte

(Sag C-426/14)

(2014/C 431/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Heart Life Croce Amica Srl

Sagsøgt: Regione Piemonte

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-lovgivningen vedrørende offentlige kontrakter — i det foreliggende tilfælde, der omhandler udelukkede kontrakter, de almindelige principper om fri konkurrence, forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighed og proportionalitet — til hinder for nationale bestemmelser, som tillader direkte tildeling af kontrakter vedrørende sygetransporter til frivillige organisationer, hvis virksomhed fortrinsvis er baseret på ulønnet arbejde, og hvis vederlag er begrænset til godtgørelse hvorefter der alene ydes godtgørelse af de reelt afholdte udgifter?
- 2) Såfremt denne tildelingsmetode findes forenelig med fællesskabsretten, kan begrebet »udelukkende godtgørelse af de reelt afholdte udgifter« ligeledes omfatte de »indirekte og almindelige« omkostninger, der er forbundet den frivillige organisations fast udførte aktiviteter, såsom den ekstraordinære vedligeholdelse af de til tjenesten anvendte midler, operatørernes måltider, aflønningen af det administrative personale og af den administrative koordinator vedrørende de ydede tjenester, de nødvendige telefon- og radiotilslutninger mellem sundhedstransporttjenesternes operative central og organisationens placeringer?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil de prud'hommes de Paris (Frankrig) den 22. september 2014 — David Van der Vlist mod Bio Philippe Auguste SARL

(Sag C-432/14)

(2014/C 431/22)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil de prud'hommes de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøger: David Van der Vlist

Sagsøgt: Bio Philippe Auguste SARL

Præjudicielt spørgsmål

Er det generelle princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder til hinder for en national lovgivning (artikel L. 1243-10 i den franske Code du travail), der udelukker unge, der arbejder i deres skole- eller universitetsferie, fra at kunne modtage en godtgørelse for den usikre situation, der følger af en ansættelse på grundlag af en tidsbegrænset kontrakt, der ikke efterfølges af et tilbud om tidsubegrænset ansættelse?

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 24. september 2014 Europa-Kommissionen mod
Republikken Cypern**

(Sag C-386/13) ⁽¹⁾

(2014/C 431/23)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 7.9.2013.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 9. september 2014 — Miguel Angel Zurbano Belaza og
Antonia Artieda Soria mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (anmodning om præjudiciel
afgørelse fra Audiencia Provincial de Navarra — Spanien)**

(Sag C-93/14) ⁽¹⁾

(2014/C 431/24)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 19.5.2014.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. september 2014 — Europa-Kommissionen mod
Kongeriget Belgien**

(Sag C-130/14) ⁽¹⁾

(2014/C 431/25)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 159 af 26.5.2014.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 9. september 2014 — Catharina Smets og Franciscus
Vereijken mod TUIfly GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hannover —
Tyskland)**

(Sag C-279/14) ⁽¹⁾

(2014/C 431/26)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 25. september 2014 — Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock og Florian Hußock mod Condor Flugdienst GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Rüsselsheim — Tyskland)

(Sag C-316/14) ⁽¹⁾

(2014/C 431/27)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. september 2014 — Elvira Mandl og Helmut Mandl mod Condor Flugdienst GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Rüsselsheim — Tyskland)

(Sag C-337/14) ⁽¹⁾

(2014/C 431/28)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 315 af 15.9.2014.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 16. september 2014 — Annette Lorch og Kurt Lorch mod Condor Flugdienst GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Rüsselsheim — Tyskland)

(Sag C-364/14) ⁽¹⁾

(2014/C 431/29)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 339 af 29.9.2014.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. september 2014 — Brunhilde Liebler og Helmut Liebler mod Condor Flugdienst GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Rüsselsheim — Tyskland)

(Sag C-365/14) ⁽¹⁾

(2014/C 431/30)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 22.9.2014.

RETTE

Rettens dom af 21. oktober 2014 — Szajner mod KHIM — Forge de Laguiole (LAGUIOLE)

(Sag T-453/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket LAGUIOLE — det ældre franske selskabsnavn Forge de Laguiole — artikel 53, stk. 1, litra c), og artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2014/C 431/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Gilbert Szajner (Niort, Frankrig) (ved advokat A. Lakits-Josse)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Forge de Laguiole SARL (Laguiole, Frankrig) (ved advokat F. Fajgenbaum)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 1. juni 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 181/2007-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Forge de Laguiole SARL og Gilbert Szajner

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 1. juni 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 181/2007-1) annulleres, for så vidt som EF-ordmærket LAGUIOLE blev erklæret ugyldigt for andre varer end »håndværktøj og instrumenter (hånddrevne); skeer; skærebåde, save, barbermaskiner, barberknive, barberblade; barberetuier; file og negletænger, negleklippere; manicuresæt« i klasse 8, »papirknive« i klasse 16, »proptrækkere; flaskeåbnere« og »barberkoste, beautybokse« i klasse 21 og »cigarklippere« og »piberensere« i klasse 34.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Forge de Laguiole SARL betaler en fjerdedel af sagsøgerens omkostninger og bærer tre fjerdedele af sine egne omkostninger.
- 4) Gilbert Szajner betaler en fjerdedel af de omkostninger, der er blevet afholdt af Forge de Laguiole, og en fjerdedel af de omkostninger, der er blevet afholdt af Harmoniseringskontoret, samt bærer tre fjerdedele af sine egne omkostninger.
- 5) Harmoniseringskontoret bærer tre fjerdedele af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 298 af 8.10.2011.

Rettens dom af 21. oktober 2014 — Italien mod Kommissionen(Sag T-268/13) ⁽¹⁾

(Undladelse af at opfylde en dom fra Domstolen, der fastslår et traktatbrud — tvangsbøde — afgørelse om betaling af tvangsbøden — pligt til tilbagebetaling — virksomheder under konkursbehandling — genstand for de omhandlede konkursbehandlinger — rettidig omhu — bevisbyrde)

(2014/C 431/32)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato, S. Fiorentino)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci, G. Conte og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2013) 1264 endelig af 7. marts 2013, som pålægger Den Italienske Republik at indbetale et beløb på 16 533 000 EUR i tvangsbøder på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter«.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Rettens kendelse af 16. september 2014 — Justice & Environment mod Kommissionen(Sag T-405/10) ⁽¹⁾

(Tilnærmelse af lovgivninger — udsætning i miljøet af GMO'er — procedure for godkendelse af markedsføring — anmodning om intern prøvelse — annullation af de anfægtede eller omhandlede afgørelser — bortfald af tvistens genstand — uforment at træffe afgørelse)

(2014/C 431/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Association/Vereniging Justice & Environment (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokat P. Černý)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved P. Oliver og D. Bianchi, derefter ved D. Bianchi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2010/135/EU af 2. marts 2010 om markedsføring i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af et kartoffelprodukt (*Solanum tuberosum* L. linje EH92-527-1), der er genetisk modificeret med henblik på et forhøjet indhold af stivelseskomponenten amylopektin (EUT L 53, s. 11), og af Kommissionens afgørelse 2010/136/EU af 2. marts 2010 om tilladelse til markedsføring af foder, der er fremstillet af genetisk modificeret EH92-527-1-kartoffel (BPS-25271-9), og til utilsigtet og teknisk uundgåelig forekomst af kartofflen i fødevarer og andre foderprodukter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (EUT L 53, s. 15) samt af den afgørelse, der hævdes at være indeholdt i Kommissionens skrivelse af 6. juli 2010, som afviser anmodningen om intern prøvelse af de nævnte afgørelser

Konklusion

- 1) Det er uforholdt at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af Association/Vereniging Justice & Environment.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens kendelse af 17. september 2014 — Afepadi m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-354/12) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — brug af sundhedsanprisninger i forbindelse med mærkning af og reklame for levnedsmidler — forordning (EF) nr. 432/2012 — ellefte, fjortende og syttende betragtning — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning)

(2014/C 431/34)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Asociación Española de Fabricantes de Preparados alimenticios especiales, dietéticos y plantas medicinales (Afepadi) (Barcelona, Spanien), Elaborados Dietéticos, SA (Palma de Cervelló, Spanien), Nova Diet, SA (Burgos, Spanien), Laboratorios Vendrell, SA (Barcelona) og Ynsadiet, SA (Leganés, Spanien) (ved advokat P. Velázquez González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Grünheid og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (ved D. Colas og S. Menez, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Navnlig en påstand om annullation af ellefte, fjortende og syttende betragtning til Kommissionens forordning (EU) nr. 432/2012 af 16. maj 2012 om fastlæggelse af en liste over andre tilladte sundhedsanprisninger af fødevarer end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed (EUT L 136, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Asociación Española de Fabricantes de Preparados alimenticios especiales, dietéticos y plantas medicinales (Afepadi), Elaborados Dietéticos, SA, Nova Diet, SA, Laboratorios Vendrell, SA og Ynsadiet, SA bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 295 af 29.9.2012.

Rettens kendelse af 7. oktober 2014 — BT mod Kommissionen

(Sag T-59/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — kontraktansatte — ingen forlængelse af kontrakt — artikel 76 i Personalerettens procesreglement)

(2014/C 431/35)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: BT (Bukarest, Rumænien) (ved advokaterne N. Visan og G. Coca)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og A.-C. Simon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af kendelse afsagt af Retten for EU-Personalesager (Første Afdeling) den 3. december 2012, BT mod Kommissionen (F-45/12, Sml. Pers., EU:F:2012:168), med påstand om ophævelse af denne kendelse

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) BT bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger i denne instans.

⁽¹⁾ EUT C 114 af 20.4.2013.

Rettens kendelse af 16. september 2014 — BS mod Europa-Kommissionen

(Sag T-83/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — social sikring — vedtægtens artikel 73 — ordning om risikodækning for ulykker og erhvervs sygdomme — kollegialitetsprincippet — tvistens retlige karakter — omfanget af fysiske og psykiske skader — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2014/C 431/36)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: BS (Messine, Italien) (ved advokat C. Pollicino)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (først ved J. Currall og V. Joris, derefter ved J. Currall, som befuldmægtigede, bistået af advokat D. Gullo)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten for EU-personalesager (Tredje Afdeling) den 12. december 2012 i sag F-90/11, BS mod Kommissionen (Sml.Pers., EU:F:2012:188), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) BS bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Europa-Kommissionen har afholdt i forbindelse med denne sag.

⁽¹⁾ EUT C 101 af 6.4.2013.

Rettens kendelse af 2. oktober 2014 — HTC Sweden mod KHIM — Vermop Salmon (TWISTER)(Sag T-230/13) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — ugyldighedssag — tilbagetagelse af ugyldighedsbegæringen — uforment at træffe afgørelse)**

(2014/C 431/37)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* HTC Sweden AB (Söderköping, Sverige) (ved advokaterne G. Hasselblatt og D. Kipping)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)*Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten:* Vermop Salmon GmbH (Gilching, Tyskland) (ved advokaterne M. Ring og W. von der Osten-Sacken)**Sagens genstand**

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 31. januar 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 1873/2011-1 og R 1881/2011-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Vermop Salmon GmbH og HTC Sweden AB.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) HTC Sweden AB og Vermop Salmon GmbH bærer hver deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 22.6.2013.

Rettens kendelse af 16. september 2014 — Boston Scientific Neuromodulation mod KHIM (PRECISION SPECTRA)(Sag T-497/13) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket PRECISION SPECTRA — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er retligt ugrundet)**

(2014/C 431/38)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Boston Scientific Neuromodulation Corp. (Valencia, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne P. Rath og W. Festl-Wietek)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget)**Sagens genstand**

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. maj 2013 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2099/2012-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet PRECISION SPECTRA som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Boston Scientific Neuromodulation Corp. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 344 af 23.11.2013.

Rettens kendelse af 3. september 2014 — Shire Pharmaceutical Contracts mod Kommissionen

(Sag T-583/13) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — lægemidler til pædiatrisk brug — forordning (EF) nr. 1901/2006 — artikel 37 — forlængelse af varigheden af den eksklusive ret på markedet for ikke patenterede lægemidler til sjældne sygdomme — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning)

(2014/C 431/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Shire Pharmaceutical Contracts Ltd (Hampshire, Det Forenede Kongerige) (ved barrister K. Bacon samt solicitors M. Utges Manley og M. Vickers)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Sipos og V. Walsh, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen indeholdt i den skrivelse fra Kommissionen, der blev fremsendt til sagsøgeren den 2. september 2013, som efterfølgende opretholdt ved skrivelse af 18. oktober 2013, for så vidt angår lægemidlet Xagrids berettigelse til den belønning, der er fastsat i artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1901/2006 af 12. december 2006 om lægemidler til pædiatrisk brug og om ændring af forordning (EØF) nr. 1768/92, direktiv 2001/20/EF, direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004 (EUT L 378, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Shire Pharmaceutical Contracts Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 377 af 21.12.2013.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Röchling Oertl Kunststofftechnik mod Kommissionen

(Sag T-286/14 R)

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national støtte til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder — Kommissionens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende statsstøtte — begæring om udsættelse af gennemførelsen — fumus boni juris)

(2014/C 431/40)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Röchling Oertl Kunststofftechnik GmbH (Brensbach, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz og B. Wißmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om udsættelse af retsvirkningerne af den beslutning, hvorved Kommissionen har indledt en formel undersøgelsesprocedure vedrørende statsstøtte angående den tyske lov om vedvarende energi.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Schaeffler Technologies mod Kommissionen

(Sag T-287/14 R)

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national støtte til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder — Kommissionens afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet — begæring om udsættelse af gennemførelse — fumus boni juris)

(2014/C 431/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Schaeffler Technologies GmbH & Co. KG (Herzogenaurach, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz og B. Wißmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af retsvirkningerne af afgørelsen, hvorved Kommissionen indledte den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet vedrørende den tyske lov om vedvarende energi.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Energiewerke Nord mod Kommissionen

(Sag T-288/14 R)

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national støtte til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder — Kommissionens afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet — begæring om udsættelse af gennemførelse — fumus boni juris)

(2014/C 431/42)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Energiewerke Nord GmbH (Rubenow, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz og B. Wißmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af retsvirkningerne af afgørelsen, hvorved Kommissionen indledte den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet vedrørende den tyske lov om vedvarende energi.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Klemme mod Kommissionen

(Sag T-294/14 R)

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national fremme af produktion af el fra vedvarende energikilder — Kommissionens afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet — begæring om udsættelse af gennemførelse — fumus boni juris)

(2014/C 431/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Klemme AG (Lutherstadt Eisleben, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz og B. Wißmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af retsvirkningerne af den afgørelse, hvorved Kommissionen indledte en formel undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet vedrørende den tyske lov om vedvarende energi

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Autoneum Germany mod Kommissionen

(Sag T-295/14 R)

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national fremme af produktion af el fra vedvarende energikilder — Kommissionens afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet — begæring om udsættelse af gennemførelse — fumus boni juris)

(2014/C 431/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Autoneum Germany GmbH (Roßdorf, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz og B. Wißmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af retsvirkningerne af den afgørelse, hvorved Kommissionen indledte en formel undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet vedrørende den tyske lov om vedvarende energi

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Erbslöh mod Kommissionen

(Sag T-296/14 R)

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national støtte til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder — Kommissionens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende statsstøtte — begæring om udsættelse af gennemførelsen — fumus boni juris)

(2014/C 431/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Erbslöh AG (Velbert, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz og B. Wißmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om udsættelse af retsvirkningerne af den beslutning, hvorved Kommissionen har indledt en formel undersøgelsesprocedure vedrørende statsstøtte angående den tyske lov om vedvarende energi.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Walter Klein mod Kommissionen

(Sag T-297/14 R)

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national fremme af produktion af el fra vedvarende energikilder — Kommissionens afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet — begæring om udsættelse af gennemførelse — fumus boni juris)

(2014/C 431/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Walter Klein GmbH & Co. KG (Wuppertal, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz og B. Wißmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af retsvirkningerne af den afgørelse, hvorved Kommissionen indledte en formel undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet vedrørende den tyske lov om vedvarende energi

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Erbslöh Aluminium mod Kommissionen**(Sag T-298/14 R)**

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national støtte til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder — Kommissionens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende statsstøtte — begæring om udsættelse af gennemførelsen — fumus boni juris)

(2014/C 431/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Erbslöh Aluminium GmbH (Velbert, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz og B. Wißmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om udsættelse af retsvirkningerne af den beslutning, hvorved Kommissionen har indledt en formel undersøgelsesprocedure vedrørende statsstøtte angående den tyske lov om vedvarende energi.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Fricopan Back mod Kommissionen**(Sag T-300/14 R)**

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national støtte til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder — Kommissionens afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet — begæring om udsættelse af gennemførelse — fumus boni juris)

(2014/C 431/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Fricopan Back GmbH Immekath (Klötze, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz og B. Wißmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af retsvirkningerne af afgørelsen, hvorved Kommissionen indledte den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet vedrørende den tyske lov om vedvarende energi.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. september 2014 — Michelin Reifenwerke mod Kommissionen**(Sag T-301/14 R)****(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — national fremme af produktion af el fra vedvarende energikilder — Kommissionens afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet — begæring om udsættelse af gennemførelse — *fumus boni juris*)**

(2014/C 431/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Michelin Reifenwerke AG & Co. KGaA (Karlsruhe, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz og B. Wißmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af retsvirkningerne af den afgørelse, hvorved Kommissionen indledte en formel undersøgelsesprocedure på statsstøtteområdet vedrørende den tyske lov om vedvarende energi

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 4. juli 2014 — Sverige mod Kommissionen**(Sag T-521/14)**

(2014/C 431/50)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Sverige (ved A. Falk og K. Sparrman)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Europa-Kommissionen har tilsidesat artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter, idet den har undladt at vedtage delegerede retsakter vedrørende specifikke videnskabelige kriterier til bestemmelse af hormonforstyrrende egenskaber.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge artikel 5, stk. 3, i biocidforordningen⁽¹⁾ skal Kommissionen senest den 13. december 2013 vedtage delegerede retsakter vedrørende specifikke videnskabelige kriterier til bestemmelse af hormonforstyrrende egenskaber. Sagsøgeren gør gældende, at ved ikke at vedtage sådanne delegerede retsakter har Kommissionen undladt at træffe de foranstaltninger, som den er retligt forpligtet til at træffe. Sagsøgeren har anmodet Kommissionen om at vedtage delegerede retsakter i henhold til biocidforordningens artikel 5, stk. 3, men Kommissionens svar indeholdt, ifølge sagsøgeren, ingen stillingtagen til denne anmodning i den i artikel 265, stk. 2, TEUF omhandlede betydning. Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen på tidspunktet for sagsanlægget heller ikke har vedtaget foranstaltninger, der bringer den påberåbte undladelse til ophør. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen hjemmel til at specificere videnskabelige kriterier til bestemmelse af hormonforstyrrende egenskaber og til at anvende de kriterier, der i henhold til biocidforordningens artikel 5, stk. 3, andet og tredje afsnit, skal finde anvendelse, indtil Kommissionen har vedtaget delegerede retsakter med kriterier for hormonforstyrrende stoffer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22.5.2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT L 167, s. 1).

Sag anlagt den 29. august 2014 — JP Divver Holding Company mod KHIM (EQUIPMENT FOR LIFE)

(Sag T-642/14)

(2014/C 431/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: JP Divver Holding Company Ltd (Newry, Irland) (ved advokaterne A. Franke og E. Bertram)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af varemærket »EQUIPMENT FOR LIFE«

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. juni 2014 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 64/2014-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 12. september 2014 — SV Capital mod EBA

(Sag T-660/14)

(2014/C 431/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: SV Capital OÜ (Tallinn, Estland) (ved advokat M. Greinoman)

Sagsøgt: Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA)

Sagsøgerens påstande

- EBA's afgørelse af 21. februar 2014 nr. EBA C 2013 002 annulleres i sin helhed.
- De europæiske tilsynsmyndigheders klageudvalgs afgørelse nr. BoA 2014-CI-02 ophæves, for så vidt angår den del, der afviser klagen.
- Sagen hjemvises til det kompetente organ i EBA til efterprøvelse af SV Capital OÜ's klage af 24. oktober 2012 (som suppleret) med hensyn til sagens realitet.
- EBA tilpligtes at betale sagens omkostninger for Retten, herunder udgifter, der er påløbet til afholdelse af tvangsfuldbyrdelse.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at der foreligger en faktisk vildfarelse, eftersom det i den anfægtede afgørelse nr. EBA C 2013 002 er anført, at »hverken [RR] eller [OP] var chefer for afdelingen af Nordea Bank Finland eller bestred nøglefunktioner som omhandlet i EBA's egnekriterier«, selv om klageudvalget godkendte sagsøgerens bevis på det modsatte.
2. Andet anbringende om, at sagsøgte har undladt at udøve skøn, eftersom den ikke tog hensyn til, i) at Nordea er på Rådet for Finansiell Stabilitets liste over 29 banker, der skønnes systemisk vigtige for den globale stabilitet inden for banksektoren, ii) at den er et finansielt konglomerat, iii) at dens estiske afdeling er en vigtig afdeling, og iv) at de påståede tilsidesættelser er af grov karakter.
3. Tredje anbringende om overtrædelse af artikel 39, stk. 1, i EBA-forordningen⁽¹⁾ og artikel 16 i EBA's kodeks for god forvaltningsskik⁽²⁾, eftersom sagsøgeren ikke fik mulighed for at udtale sig om sagsøgte anførte begrundelse og redegørelse for de faktiske omstændigheder, før den anfægtede afgørelse EBA C 2013 002 blev vedtaget, da sagsøgte ikke oplyste sagsøger om dens hensigt om at undlade at indlede den anmodede undersøgelse af Nordea Bank Finland og undlod at give en begrundelse herfor.
4. Fjerde anbringende om overtrædelse af artikel 3, stk. 3, artikel 4 og 5 i EBA's interne regler⁽³⁾, eftersom EBA's formandsstedfortræder ikke blev informeret på grundlag af anonymiserede oplysninger om den påtænkte afgørelse om ikke at indlede en undersøgelse.
5. Femte anbringende om, at EBA har gjort sig skyldig i magtmisbrug og urimelig adfærd, eftersom sagsøgte var partisk og der, henset til den tid og de kræfter, som sagsøgte har brugt på klagen og spørgsmålet om, hvorvidt den kunne behandles, ikke var grundlag for at henlægge sagen uden at træffe en begrundet afgørelse om dens materielle lovlighed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24.11.2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2009/78/EF (EUT 2010 L 331, s. 12).

⁽²⁾ Bestyrelsens afgørelse DC 006 af 12.1.2011 om EBA's kodeks for god forvaltningsskik.

⁽³⁾ Tilsynsrådets afgørelse DC 054 af 5.7.2012 om interne regler for behandling af undersøgelse af overtrædelse af EU-retten.

Sag anlagt den 19. september 2014 — Milchindustrie-Verband og Deutscher Raiffeisenverband mod Kommissionen

(Sag T-670/14)

(2014/C 431/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Milchindustrie-Verband e.V. (Berlin, Tyskland), Deutscher Raiffeisenverband e.V. (Berlin) (ved advokaterne I. Zenke og T. Heymann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens meddelelse 2014/C 200/01 af 28. juni 2014 vedrørende retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 annulleres, for så vidt som mælkeforbearbejdningsindustrien (NACE 10.51), uanset at den opfylder de kriterier, der er fastsat i retningslinjernes afsnit 3.7.2, ikke er nævnt i bilag 3.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført tre anbringender.

1. Første anbringende om overskridelse af skønsbeføjelse på grund af et åbenbart urigtigt skøn ved valget af referenceperiode
 - Sagsøgerne har herved gjort gældende, at Kommissionen ved fastsættelsen af retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020⁽¹⁾ har tilsidesat grundlæggende principper for skønsudøvelse, idet den har baseret sig på oplysninger, der ikke længere er aktuelle, ved beregningen af handelsintensiteten inden for branchen, selv om nye oplysninger var tilgængelige.
2. Andet anbringende om overskridelse af skønsbeføjelse på grund af en utilstrækkelig undersøgelse af de faktiske omstændigheder
 - Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen desuden har overskredet sin skønsbeføjelse, for så vidt som den med henblik på beregningen af handelsintensiteten ikke har identificeret og taget hensyn til alle de produkter, der reelt blev fremstillet af mælkeindustrien. Dette bevirker en fordrejet fremstilling af konkurrencesituationen.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af væsentlige formkrav
 - Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at Kommissionen ved at klassificere de økonomiske sektorer i bilag 3 eller i bilag 5 til retningslinjerne for statsstøtte har tilsidesat artikel 296 TEUF, idet den intetsteds har angivet, hvorledes og på grundlag af hvilke oplysninger kriteriet om handelsintensiteten bliver beregnet og fastsat. De berørte fratages herved muligheden for reelt at udøve deres rettigheder.

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen — Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (EUT C 200, s. 1).

Sag anlagt den 18. september 2014 — El-Qaddafi mod Rådet

(Sag T-681/14)

(2014/C 431/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi (Muscat, Oman) (ved barrister J. Jones)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Der vedtages i henhold til Rettens procesreglements artikel 64 en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse, hvorefter Rådet tilpligtes at fremlægge samtlige oplysninger, der støtter opførelsen af sagsøgeren på listerne i de anfægtede retsakter.
- Rådets afgørelse 2011/137/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen, som ændret ved Rådets afgørelse 2014/380/FUSP af 23. juni 2014, annulleres helt eller delvist, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

- Rådets forordning (EU) nr. 204/2011 af 2. marts 2011, som gennemført ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 689/2014 af 23. juni 2014 om gennemførelse af artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) nr. 204/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen, annulleres helt eller delvist, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Retten har kompetence til at efterprøve lovligheden af de restriktive foranstaltninger, som Rådet for Den Europæiske Union har truffet over for sagsøgeren, og som blev vedtaget med henblik på at efterkomme den af FN's Sikkerhedsråd pålagte sanktionsordning for så vidt angår Libyen. Sagsøgeren har gjort gældende, at de EU-retsakter, der gennemfører restriktive foranstaltninger, som er truffet på internationalt plan, ikke nyder retslig immunitet under henvisning til, at de har til formål at gennemføre resolutioner vedtaget af FN's Sikkerhedsråd i medfør af kapitel VII i De Forenede Nationers pagt.
2. Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Retten har kompetence til at foretage en fuldstændig og materiel efterprøvelse af lovligheden af de anfægtede EU-retsakter, hvorved FN's Sikkerhedsråds resolutioner, der pålægger restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren, efterkommes. Denne efterprøvelse omfatter spørgsmålet, om den begrundelse, som Rådet har anført i sin afgørelse til at bekræfte opførelsen af sagsøgeren på listerne, er velbegrunderet samt tilstrækkelig præcis og konkret.
3. Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at de anfægtede EU-retsakter tilsidesætter dennes ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse. Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet har undladt at give sagsøgeren grunde eller nogen specifik dokumentation, der kan begrunde den fortsatte opførelse af sagsøgeren på listerne.
4. Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at de anfægtede EU-retsakter tilsidesætter proportionalitetsprincippet og sagsøgerens grundlæggende rettigheder, herunder sagsøgerens ejendomsret og ret til respekt for privatliv og familieliv.
5. Med det femte anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at opførelsen af sagsøgeren på listerne er grundløs, upræcis, ubegrundet og utilstrækkeligt detaljeret, idet sagsøgeren ikke udgør nogen trussel mod den internationale fred og sikkerhed. Sagsøgeren har gjort gældende, at den fortsatte opførelse på listerne alene på grundlag af familieband til den afdøde leder af det fortrængte Gadaffi-regime, er i strid med EU-retten. Sagsøgeren har desuden gjort gældende ikke at have været involveret i nogen begivenheder i Libyen, der udgør en trussel mod den internationale fred og sikkerhed.

Sag anlagt den 19. september 2014 — Mylan Laboratories og Mylan mod Kommissionen

(Sag T-682/14)

(2014/C 431/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mylan Laboratories Ltd (Hyderabad, Indien) og Mylan Inc. (Canonsburg, De Forenede Stater) (ved solicitors S. Kon, C. Firth og C. Humpe)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annullation af artikel 2, 7 og 8 i Kommissionens afgørelse K(2014) 4955 endelig af 9. juli 2014 i sag AT.39612 Perindopril (Servier), for så vidt som disse bestemmelser vedrører sagsøgerne.

- Subsidiært annullation af artikel 7 i Kommissionens afgørelse K(2014) 4955 endelig af 9. juli 2014 i sag AT.39612 Perindopril (Servier), for så vidt som der ved denne bestemmelse pålægges sagsøgerne en bøde.
- Mere subsidiært nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgerne i medfør af artikel 7 i Kommissionens afgørelse K(2014) 4955 endelig af 9. juli 2014 i sag AT.39612 Perindopril (Servier).
- Mest subsidiært annullation af artikel 2, 7 og 8 i Kommissionens afgørelse K(2014) 4955 endelig af 9. juli 2014 i sag AT.39612 Perindopril (Servier), for så vidt som disse bestemmelser vedrører Mylan Inc.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført otte anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse rummer faktiske fejl og åbenbare fejlskøn i sin analyse af den relevante faktiske, retlige og økonomiske sammenhæng, i hvilken patentforligsaftalen mellem Mylan Laboratories (tidligere Matrix Laboratories) og Servier blev indgået.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med retlige og faktiske fejl i sin konklusion om, at Matrix var en potentiel konkurrent til Servier.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at det ikke i den anfægtede afgørelse er godtgjort i retligt tilstrækkeligt omfang, at patentforligsaftalen tilsigtede en begrænsning af konkurrencen i strid med artikel 101 TEUF.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at det ikke i den anfægtede afgørelse er godtgjort i retligt tilstrækkeligt omfang, at patentforligsaftalen bevirkede en begrænsning af konkurrencen i strid med artikel 101 TEUF.
5. Med det femte anbringende gøres subsidiært gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 23 i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ såvel som principperne om proportionalitet, nullum crimen nulla poena sine lege og retssikkerhed ved at pålægge sagsøgerne en bøde.
6. Med det sjette anbringende gøres mere subsidiært gældende, at Kommissionen har pålagt en bøde, som er åbenbart uforholdsmæssig i forhold til grovheden af den påståede overtrædelse.
7. Med det syvende anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat Mylan Inc.'s processuelle ret til forsvar ved, uden at udsende en supplerende klagepunktsmeddelelse, at omformulere det grundlag, på hvilket Mylan Inc. holdes ansvarlig i den anfægtede afgørelse, på en måde, der adskiller sig fra det grundlag, på hvilket et sådant ansvar indledningsvist var blevet pålagt i klagepunktsmeddelelsen.
8. Med det ottende anbringende gøres gældende, at Kommissionen har (i) tilsidesat princippet om personligt ansvar og uskyldsformodning ved at holde Mylan Inc. ansvarlig for Matrix' påståede overtrædelse og (ii) foretaget åbenbare fejlskøn ved at konkludere, at Mylan Inc. udøvede bestemmende indflydelse over Matrix' adfærd i den relevante periode.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i [...] artikel [101 TEUF] og [102 TEUF] (EFT 2003 L 1, s. 1).

Appel iværksat den 16. september 2014 af Rhys Morgan til prøvelse af Personalerettens dom af 8. juli 2014 i sag F-26/13, Morgan mod KHIM

(Sag T-683/14 P)

(2014/C 431/56)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rhys Morgan (Alicante, Spanien) (ved advokat H. Tettenborn)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellantens påstande

- Personalerettens dom af 8. juli 2014 i sag F-26/13 ophæves.
- Appellantens bedømmelsesrapport for perioden fra den 1. oktober 2010 til den 30. september 2011 annulleres.
- KHIM tilpligtes at betale en efter Rettens skøn passende erstatning — dog ikke under 500 EUR — til appellanten for den økonomiske og ikke-økonomisk skade, appellanten har lidt som følge af den ovennævnte bedømmelsesrapport.
- KHIM tilpligtes at betale sagens omkostninger i sagen for Personaleretten og for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fem anbringender.

1. Det første anbringende er, at Personaleretten begik en fejl ved ikke at anerkende, at en generel vurdering skal baseres på tjenestemandens præstationer under hele bedømmelsesperioden.
2. Det andet anbringende er, at Personaleretten begik en fejl ved ikke at anerkende den alvorlige karakter, af de proceduremæssige overtrædelser, som Harmoniseringskontoret har begået.
3. Det tredje anbringende er, at Personaleretten begik en fejl ved bedømmelsen af anbringendet om tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
4. Det fjerde anbringende er, at Personaleretten begik fejl ved bedømmelsen af anbringendet om tilsidesættelse af princippet om ligebehandling.
5. Det femte anbringende er, at Personaleretten ikke foretog en korrekt bedømmelse af, eller endog undersøgte, beviserne for anbringendet om magtmisbrug.

Sag anlagt den 19. september 2014 — Krka mod Kommissionen

(Sag T-684/14)

(2014/C 431/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Krka Tovarna Zdravil d.d. (Novo Mesto, Slovenien) (ved advokaterne T. Ilešič og M. Kocmut)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 9. juli 2014 K(2014) 4955 endelig i sag AT.39612 — Perindopril (Servier), som blev forkyndt for sagsøgeren den 11. juli 2014, annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren, herunder særlig artikel 4, artikel 7, stk. 4, litra a), artikel 8 og artikel 9.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og andre omkostninger og udgifter i forbindelse med denne sag.
- Der træffes sådanne andre foranstaltninger, som måtte være retligt påkrævet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har undladt at analysere den retlige, faktiske og økonomiske kontekst for sagsøgerens situation korrekt.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen med urette har konkluderet, at sagsøgeren og Servier faktisk eller potentielt var konkurrenter som omhandlet i artikel 101 TEUF.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionens fejlagtige konklusion om, at patentaftalen mellem sagsøgeren og Servier havde et konkurrencebegrænsende formål som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF, bygger på en fejlagtig faktisk og retlig analyse såvel som på en fejlagtig anvendelse af fastslåede principper vedrørende konkurrencebegrænsende formål.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar ved en usammenhængende undersøgelse af aftalen om overdragelse og licens (Assignment and Licence Agreement) og har begået en fejl ved at konkludere, at aftalen om overdragelse og licens udgør konkurrencebegrænsning som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen har begået en fejl ved at konkludere, at aftalerne mellem sagsøgeren og Servier havde en konkurrencebegrænsende virkning som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF.
6. Sjette anbringende om, at Kommissionen har undladt at give en nøjagtig bedømmelse af de argumenter, sagsøgeren har fremført vedrørende artikel 101, stk. 3, TEUF.

Sag anlagt den 18. september 2014 — EEB mod Kommissionen

(Sag T-685/14)

(2014/C 431/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Europæiske Miljøkontor (EEB) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat S. Podskalská)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse Ares (2014) 2317513 af 11. juli 2014, hvorved denne afviste sagsøgerens anmodning om intern kontrol af Kommissionens afgørelse 2014/2002 endelig af 31. marts 2014 om en meddelelse fra Republikken Bulgarien vedrørende en national overgangsplan i henhold til artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner, annulleres.
- Kommissionens afgørelse C 2014/2002 endelig af 31. marts 2014 om en meddelelse fra Republikken Bulgarien om en national overgangsplan i henhold til artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Med et første anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionens afgørelse Ares (2014) 2317513 af 11. juli 2014 tilsidesætter artikel 17 i Traktaten om Den Europæiske Union, artikel 2, stk. 1, litra g), og artikel 10 i forordning (EF) nr. 1367/2006, De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (»ECE-konventionen«) sammenholdt med Rådets afgørelse af 17. februar 2005 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af ECE-konventionen (2005/370/EF).
2. Med det andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionens afgørelse C 2014/2002 endelig af 31. marts 2014 tilsidesætter artikel 17 i Traktaten om Den Europæiske Union, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner, Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/115/EU af 10. februar 2012 om fastsættelse af regler for de nationale overgangsplaner, der er omhandlet i direktiv 2010/75/EU, ECE-konventionen sammenholdt med Rådets afgørelse af 17. februar 2005 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af ECE-konventionen (2005/370/EF), direktiv 2001/42/EF om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa.

Appel iværksat den 12. september 2014 af Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) til prøvelse af Personalerettens dom afsagt den 2. juli 2014 i sag F-63/13, Psarras mod ENISA

(Sag T-689/14 P)

(2014/C 431/59)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) (ved P. Empadinhas og advokat C. Meidanis)

Den anden part: Aristidis Psarras (Heraklion, Grækenland)

Appellantens påstande

- Dom afsagt af Personaleretten den 2. juli 2014 i sag F-63/13 ophæves i sin helhed.
- Sagsøgerens påstande i første instans i sag F-63/13 forkastes i det hele.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagsomkostningerne for såvel Personaleretten som Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende vedrører en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder for så vidt angår hændelserne den 4. maj 2012 og den efterfølgende periode, samt en urigtig retsanvendelse af artikel 41, stk. 2, litra a), i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 47 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (herefter »ansættelsesvilkårene«), sammenholdt med artikel 59 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »tjenestemandsvedtægten«).

2. Andet anbringende vedrører en urigtig retsanvendelse af chartrets artikel 41, stk. 2, litra a), i det omfang den medfører, at konstateringen af, at der foreligger en tilsidesættelse af denne bestemmelse, ipso jure og automatisk medfører annullation af den anfægtede retsakt, hvorved der sker en fravigelse af retspraksis, ifølge hvilken sagsøgeren burde have godtgjort, at den pågældende retsakt, såfremt fejlen ikke forelå, ville have haft et andet indhold, og at den hidtil gældende retspraksis »fuldstændigt vil miste sit indhold«, såfremt den i denne konstatering nyligt anlagt fortolkning lægges til grund.
3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af Personalerettens forpligtelse til at tage stilling til de formalitetsindsigelser, der er fremsat af sagsøgte i første instans, manglende begrundelse og tilsidesættelse af forpligtelsen til at tage hensyn til den forudgående administrative procedure i forbindelse med påstanden om erstatning.
4. Fjerde anbringende vedrører manglende iagttagelse af restpraksis, hvorefter en annullation af den anfægtede retsakt i princippet i sig selv udgør en passende erstatning, manglende begrundelse, det forhold, at Personaleretten har truffet en afgørelse ultra vires, og et åbenbart urigtigt skøn.
5. Femte anbringende vedrører Personalerettens manglende uvildighed.

Sag anlagt den 19. september 2014 — Sony Computer Entertainment Europe mod KHIM — Marpefa (Vieta)

(Sag T-690/14)

(2014/C 431/60)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sony Computer Entertainment Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved barrister S. Malynicz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Marpefa, SL (Barcelona, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøgeren: Marpefa, SL

Det omtvistede varemærke: EF-varemærke nr. 1 790 674

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. juli 2014 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2100/2013-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret og Marpefa, SL tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1, i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 22. september 2014 — Niche Generics mod Kommissionen**(Sag T-701/14)**

(2014/C 431/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Niche Generics Ltd (Hitchin, Det Forenede Kongerige) (ved solicitors E. Batchelor og M. Healy, samt barrister F. Carlin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen annulleres.
- Bøden ophæves eller nedsættes.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med dette søgsmål nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse af 9. juli 2014 K (2014) 4955 endelig i sag AT.39612 — Perindopril (Servier).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført elleve anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har undladt at anvende det korrekte retlige kriterium om »objektiv nødvendighed« ved afgørelsen af, om den patentaftale, der blev indgået mellem sagsøgeren og Servier, er omfattet af artikel 101, stk. 1, TEUF.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat ligebehandlingsprincippet ved ikke at anvende retningslinjerne vedrørende gruppefritagelsesforordningen for teknologioverførselsaftaler i forhold til sagsøgerens aftale.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at karakterisere aftalen som en overtrædelse af artikel 101, stk. 1, TEUF i kraft af dens »formål«.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen har fejlanvendt sit eget retlige kriterium om »overtrædelse med konkurrencebegrænsende formål« i forhold til de konkrete faktiske omstændigheder vedrørende sagsøgeren.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at konkludere, at patentaftalen havde konkurrencebegrænsende virkninger.
6. Sjette anbringende hvorved det subsidiært gøres gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved ikke at anerkende, at patentaftalen opfylder undtagelseskriterierne i artikel 101, stk. 3, TEUF.
7. Syvende anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar og princippet om god administration ved at handle uretfærdigt bebyrdende under Kommissionens undersøgelse med hensyn til dokumenter omfattet af tavshedspligt.
8. Ottende anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat ligebehandlingsprincippet ved bødeberegningen, idet den behandlede sagsøgeren anderledes end Servier uden objektiv begrundelse.
9. Niende anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte proportionalitetsprincippet, dens egne retningslinjer for bødeberegning og tidligere fastlagt praksis, da den pålagde sagsøgeren en bøde.

10. Tiende anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ ved at overskride det maksimale 10 % loft for bøder.
11. Ellevte anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat begrundelsespligten i henhold til artikel 296 TEUF med hensyn til Kommissionens beregning af bøden og dens vurdering af grovheden af sagsøgerens overtrædelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i [artikel 101 TEUF] og [artikel 102 TEUF] (EFT 2003 L 1, s. 1).

Sag anlagt den 10. oktober 2014 — IPSO mod ECB

(Sag T-713/14)

(2014/C 431/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: International and European Public Services Organisation i Den Tyske Forbundsrepublik (IPSO) (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet af ECB's direktion den 30. maj 2014, offentliggjort den 16. juli 2014, om at fastsætte den maksimale varighed af bestemte kontrakter som midlertidigt ansatte, der udfører sekretariats- og administrative opgaver, til to år, annulleres.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning for ikke-økonomisk tab, der efter billighed opgøres til 15 000 EUR.
- ECB tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende vedrørende dels en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til information og høring, som nedfældet i artikel 27 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og i direktiv 2002/14⁽¹⁾ og præciseret og gennemført ved rammeaftalen vedrørende anerkendelse, informationsdeling og høring samt ved ad hoc-aftalen af januar 2014 om nedsættelse af en arbejdsgruppe vedrørende midlertidigt ansatte, indgået mellem ECB og IPSO, dels tilsidesættelse af de nævnte aftaler.
2. Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af retten til god forvaltning og især retten til at blive hørt og retten til adgang til information, der udgør processuelle rettigheder, som er nedfældet i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11.3.2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab — Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring om arbejdstagerrepræsentation (EFT L 80, s. 29).

Sag anlagt den 8. oktober 2014 — Bonney mod KHIM — Bruno (ATHEIST)**(Sag T-714/14)**

(2014/C 431/63)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* David Bonney (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor D. Farnsworth)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Vanessa Bruno (Paris, Frankrig)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Ansøger:* Sagsøgeren*Det omtvistede varemærke:* EF-ordmærket »ATHEIST« — registreringsansøgning nr. 10 034 874*Sagen for Harmoniseringskontoret:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 5. august 2014 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 803/2013-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsen afvises for så vidt som den vedrører varer og tjenesteydelser i klasse 18, 25 og 35.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 9. oktober 2014 — NK Rosneft m.fl. mod Rådet**(Sag T-715/14)**

(2014/C 431/64)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøgere:* NK Rosneft OAO (Moskva, Rusland), RN-Shelf-Arctic OOO (Moskva), RN-Shelf-Dalnyi Vostok ZAO (Yuzhniy Sakhalin, Rusland), RN-Exploration OOO (Moskva) og Tagulskoe OOO (Krasnoyarsk, Rusland) (ved T. Beazley, QC)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgernes påstande**

- Artikel 1, stk. 2, litra b), c) og d), og artikel 3 samt bilag III til Rådets afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, som ændret ved Rådets afgørelse 2014/659/FUSP af 8. september 2014, annulleres.

- Artikel 3, artikel 3a, artikel 4, stk. 3 og 4, bilag II, artikel 5, stk. 2, litra b), c), og d), samt artikel 5, stk. 3, bilag VI og artikel 11 i Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 960/2014 af 8. september 2014, annulleres.
- Endvidere eller subsidiært: Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 og Rådets afgørelse 2014/512/FUSP annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgerne.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ni anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Rådet har forsømt at fremkomme med en begrundelse, der er tilstrækkelig til at muliggøre en fuldstændig prøvelse af enten den materielle eller den processuelle lovlighed af de bestemmelser, som sagsøgeren har påstået annulleret (de »omhandlede foranstaltninger«), og har tilsidesat sagsøgernes ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse med hensyn til de omhandlede foranstaltninger.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Rådet ikke har fremlagt materiale, der kan begrunde eller faktisk begrundes de omhandlede foranstaltninger som havende et legitimt eller lovligt formål.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at de omhandlede foranstaltninger er i strid med EU's folkeretlige forpligtelser i henhold til partnerskabs- og samarbejdsaftalen med Rusland og/eller GATT.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Rådet manglede kompetence til at vedtage de omhandlede foranstaltninger, eller at disse foranstaltninger er ulovlige, fordi det hverken er indlysende eller fremgår af begrundelsen, at der er en logisk forbindelse mellem det erklærede formål i Rådets afgørelse 2014/512/FUSP og de valgte midler til at fremme det.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 ikke gennemfører bestemmelserne i Rådets afgørelse 2014/512/FUSP korrekt, idet Rådet ikke havde kompetence til at vedtage eller, hvis det havde kompetence, ikke lovligt kunne vedtage artikel 3 i Rådets forordning (EU) nr. 833/2014, idet den (i hvert fald) umiddelbart er i strid med de underliggende bestemmelser i Rådets afgørelse 2014/512/FUSP, navnlig dennes artikel 4.
6. Med det sjette anbringende gøres det gældende, at Rådet ikke havde kompetence til at vedtage eller ikke lovligt kunne vedtage de omhandlede foranstaltninger, idet de tilsidesatte de grundlæggende principper om ligebehandling og om, at der ikke må foreligge vilkårlighed.
7. Med det syvende anbringende gøres det gældende, at Rådet ikke havde kompetence til at vedtage eller ikke lovligt kunne vedtage de omhandlede foranstaltninger, idet de ikke står i et rimeligt forhold til, eller det ikke er godtgjort, at de står i et rimeligt forhold til det mål, der forfølges med Rådets afgørelse 2014/512/FUSP. Endvidere, som en følge af deres manglende proportionalitet, a) krænker bestemmelserne Unionens lovgivningskompetence inden for den fælles handelspolitik, og b) de udgør et uberettiget indgreb i sagsøgernes grundlæggende ejendomsret og/eller deres frihed til at oprette og drive egen virksomhed.
8. Med det ottende anbringende gøres det gældende, at især henset til den manglende begrundelse for de omhandlede foranstaltninger og deres karakter kan i hvert fald en del af hensigten med den anfægtede bestemmelse have været at tjene et andet formål end det erklærede formål, og at de i henhold til Rådets afgørelse 2014/512/FUSP tildelte beføjelser i en yderligere, særskilt henseende er blevet misbrugt.
9. Med det niende anbringende gøres det gældende, at den forfatningsmæssige garanti for retssikkerhed er blevet tilsidesat, herunder ved den manglende klarhed af nølebegreber i de omhandlede foranstaltninger.

Sag anlagt den 10. oktober 2014 — Hong Kong Group mod KHIM — WE Brand (W E)

(Sag T-718/14)

(2014/C 431/65)

Stævningen affattet på engelsk.

Parter

Sagsøger: Hong Kong Group Oy (Vantaa, Finland) (ved advokat J. Spåre)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: WE Brand Sàrl (Luxembourg, Luxembourg)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøgeren: Hong Kong Group Oy

Det omtvistede varemærke: Figurmærket indeholdende ordbestanddelen »W E« — varemærkeregistriering nr. 10 763 795

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. august 2014 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2305/2013-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og den af sagsøgeren indgivne EF-varemærkeansøgning imødekommes.
- Harmoniseringskontoret og WE Brand Sàrl tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 13. oktober 2014 — Belgien mod Kommissionen

(Sag T-721/14)

(2014/C 431/66)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Belgien (ved L. Van den Broeck og M. Jacobs, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne P. Vlaemminck og B. Van Vooren)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens henstilling af 14. juli 2014 om principper for at beskytte forbrugere og spillere i forbindelse med onlinespiltjenester og for at forhindre mindreåriges spil online annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af princippet om kompetencetildeling i henhold til artikel 5 TEU, idet det væsentligste retsgrundlag, der tildeler Kommissionen kompetence til at udstede den anfægtede foranstaltning, ikke er blevet anført.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af princippet om kompetencetildeling, idet traktaterne ikke tildeler Kommissionen kompetence til at udstede en retsakt med harmoniserende virkning på området for spil.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af princippet om loyalt samarbejde i henhold til artikel 4, stk. 3, TEU, og den institutionelle ligevægt i henhold til artikel 13, stk. 2, TEU, idet Kommissionen har sat sig ud over Rådets konklusioner af 10. december 2010 om »Rammen for spil og væddemål i Den Europæiske Unions medlemsstater« (dokument 16884/10).
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af princippet om loyalt samarbejde i henhold til artikel 4, stk. 3, TEUF, i forholdet til medlemsstaterne.
5. Femte anbringende om en tilsidesættelse af artikel 13, stk. 2, TEU, og af artikel 288 TEUF og 289 TEUF, idet den anfægtede foranstaltning i virkeligheden er et skjult direktiv. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet Kommissionen ikke begrænsede den i artikel 11 i chartret om grundlæggende rettigheder forankrede ytrings- og informationsfrihed i overensstemmelse med loven.

Sag anlagt den 14. oktober 2014 — Aalberts Industries mod Kommissionen og Den Europæiske Unions Domstol

(Sag T-725/14)

(2014/C 431/67)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Aalberts Industries NV (Utrecht, Nederlandene) (ved advokaterne R. Wesseling og M. Tuurenhout)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Europæiske Unions Domstol

Sagsøgerens påstande

- Den Europæiske Union, repræsenteret ved Domstolen eller Europa-Kommissionen, tilpligtes at betale Aalberts Industries en erstatning for den skade, der er opstået på grund af tilsidesættelsen af Aalberts Industries rettigheder, på 1 041 863 EUR for den økonomiske skade og på 5 040 000 EUR for den ikke-økonomiske skade eller på et beløb, der fastsættes efter Rettens rimelige skøn, i begge tilfælde med tillæg af udligningsrenter for perioden fra den 13. januar 2010 og indtil datoen for afsigelsen af dommen vedrørende denne stævning til den i denne periode gældende rentesats, som anvendes af Den Europæiske Centralbank på dennes vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med to procentpoints, eller til en rimelig rentesats, som Retten fastlægger.
- Den Europæiske Union, repræsenteret ved Domstolen eller Europa-Kommissionen, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort gældende, at Retten i sagen Aalberts Industries N.V. m.fl. mod Kommissionen (sag T-385/06), som sagsøgeren havde anlagt til prøvelse af Kommissionens beslutning K(2006)4180 endelig af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 [EF] og artikel 53 i EØS-aftalen (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings), har tilsidesat selskabets ret til at få sin sag pådømt inden en rimelig frist.

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagen varede fire år og tre måneder, selv om Rettens afgørelse af sagen under hensyn til alle omstændighederne i sagen ikke måtte have varet længere end tre år. Retten har tilsidesat artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som fastsætter en forpligtelse for Unionens retsinstanser til at pådømme sager, der forelægges dem, inden for en rimelig frist, og artikel 6, stk. 2, i EMRK, der giver enhver ret til inden en rimelig tid at få behandlet en sag.

Sagsøgeren har på grund af det forhold, at Retten ikke afsluttede sagen inden for en periode på tre år, lidt en faktisk og sikker økonomisk skade. Denne skade består i de omkostninger, der opstod for selskabet i forbindelse med refinansieringen af en bankgaranti, efter at det havde varet længere end tre år at få sagen afgjort.

Sagsøgeren har lidt en ikke-økonomisk skade, fordi indtrykket om, at sagsøgeren indgik i kartellet, på grund af sagens overdrevent lange varighed for Retten blev opretholdt urimeligt længe. En erstatning på 5 % af den oprindeligt fastsatte bøde svarer til, hvad Domstolen har anset for at være en rimelig erstatning i tilsvarende sager om betydelige fristoverskridelser i forbindelse med bedømmelsen af bøder i kartelsager.

Henset til det ovenfor anførte gør sagsøgeren gældende, at der er en direkte kausal sammenhæng mellem den skadeserstatning, der er gjort gældende, og Unionens tilsidesættelse af en retsnorm, der har til formål at give den enkelte borger rettigheder. Derfor er betingelserne for, at Unionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF, til stede.

Sag anlagt den 10. oktober 2014 — Universal Protein Supplements Corp. d/b/a Universal Nutrition mod KHIM — H. Young Holdings (animal)

(Sag T-727/14)

(2014/C 431/68)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Universal Protein Supplements Corp. d/b/a Universal Nutrition (New Brunswick, De Forenede Stater) (ved barrister S. Malynicz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: H. Young Holdings plc (Newbury, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: H. Young Holdings plc

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »animal« — EF-varemærkeregistrering nr. 2 822 807

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. juli 2014 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2054/2013-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret og H. Young Holdings plc tilpligtes at bære deres omkostninger og betale de af Universal Protein Supplements Corp. d/b/a Universal Nutrition afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 37, litra b), nr. ii), i forordning nr. 2868/95.

Sag anlagt den 10. oktober 2014 — Universal Protein Supplements Corp. d/b/a Universal Nutrition mod KHIM — H. Young Holdings (animal)

(Sag T-728/14)

(2014/C 431/69)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Universal Protein Supplements Corp. d/b/a Universal Nutrition (New Brunswick, De Forenede Stater) (ved S. Malynicz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: H. Young Holdings plc (Newbury, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: H. Young Holdings plc

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke indeholdende ordbestanddelen »animal« — EF-varemærke nr. 2 824 548

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. juli 2014 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2058/2013-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af Universal Protein Supplements Corp. d/b/a Universal Nutrition afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 37, litra b), nr. ii), i forordning nr. 2868/95.

Rettens kendelse af 2. oktober 2014 — Ratioparts-Ersatzteile mod KHIM — Norwood Industries (NORTHWOOD professional forest equipment)

(Sag T-592/13) ⁽¹⁾

(2014/C 431/70)

Processprog: tysk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Rettens kendelse af 2. oktober 2014 — Ratioparts-Ersatzteile mod KHIM — Norwood Promotional Products Europe (NORTHWOOD professional forest equipment)

(Sag T-622/13) ⁽¹⁾

(2014/C 431/71)

Processprog: tysk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 39 af 8.2.2014.

Rettenns kendelse af 1. oktober 2014 — Tui Deutschland mod KHIM — Infinity Real Estate & Project Development (Sensimar)

(Sag T-706/13) ⁽¹⁾

(2014/C 431/72)

Processprog: tysk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 1.3.2014.

Rettenns kendelse af 2. september 2014 — Petropars m.fl. mod Rådet

(Sag T-370/14) ⁽¹⁾

(2014/C 431/73)

Processprog: engelsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 11.8.2014.

RETTEEN FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 15. oktober 2014 — AY mod Rådet

(Sag F-23/11 RENV) ⁽¹⁾

**(Personalesag — tjenestemænd — henvisning til Retten efter ophævelse — forfremmelse —
forfremmelsesåret 2010 — sammenligning af fortjenester — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren)**

(2014/C 431/74)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: AY (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer et A. F. Jensen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse om ikke at optage sagsøgeren på listen over tjenestemænd, der forfremmes til lønklasse AST 9 i forfremmelsesåret 2010, og om erstatning for den lidte ikke-økonomiske skade. Sag T-167/12 P hjemsendt af Retten efter ophævelse.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) AY bærer sine egne omkostninger i henholdsvis sag F-23/11, sag T-167/12 og sag F-23/11RENV, og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger i sag F-23/11.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger i sag T-167/12 P og sag F-23/11 RENV.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 30.7.2011, s. 31.

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 15. oktober 2014 — van de Water mod Parlamentet

(Sag F-86/13) ⁽¹⁾

**(Personalesag — tjenestemandens rettigheder og pligter — meddelelse om hensigt om at udøve en
erhvervsvirksomhed efter udtrædelsen af tjenesten — vedtægtens artikel 16 — forenelighed med
institutionens legitime interesser — forbud)**

(2014/C 431/75)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Robert van de Water (Grimbergen, Belgien) (ved advokaterne P. Bentley, QC, og R. Bäuerle)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Chemaï og M. Dean, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om at forbyde sagsøgeren at acceptere stillingen som rådgiver for Ukraines ministerpræsident i en periode på to år efter datoen for ophøret af hans ansættelse i Europa-Parlamentet.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Robert van de Water bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentet afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 336 af 16.11.2013, s. 31..

Sag anlagt den 24. juni 2014 — ZZ mod Europa-Kommissionen

(Sag F-59/14)

(2014/C 431/76)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat H. Mannes)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Personalesag — påstand om erstatning med tillæg af morarenter for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt på grund af tabet af en mulighed for ansættelse i EU, støttet på Personalerettens dom af 29. september 2010 i sag F-5/08, Brune mod Kommissionen.

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning med tillæg af morarenter for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som denne har lidt som følge af den retsstridige udelukkelse fra udvælgelsesprøven EPSO/AD/26/05.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- I givet fald afsiges der udeblivelsesdom.

Sag anlagt den 31. juli 2014 — ZZ mod fællesforetagendet ECSEL

(Sag F-75/14)

(2014/C 431/77)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat V.A. Christianos)

Sagsøgt: Fællesforetagendet ECSEL

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af sagsøgerens bedømmelsesrapport for 2012.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den anfægtede afgørelse, hvorved ARTEMIS afslog sagsøgerens klage, og annullation af den anfægtede retsakt vedtaget den 15. november 2013 af appelbedømmeren med hensyn til sagsøgerens begrundede afvisning af at acceptere indholdet af bedømmelsesrapporten for 2012.
- Fællesforetagendet ECSEL tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 1. september 2014 — ZZ mod Rådet

(Sag F-87/14)

(2014/C 431/78)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Rådets afgørelser om godtgørelse af sagsøgerens udgifter til hospitalsophold og om, at Rådet tilpligtes dels at betale mora- og udligningsrenter, dels at betale erstatning for den ikke-økonomiske skade, der angiveligt er lidt.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelserne fra afregningskontoret i Bruxelles, sådan som de fremgår af opgørelse 55 af 27. september 2013, vedrørende ansøgning af 12. juli 2012 om godtgørelse af sagsøgerens udgifter til hospitalsophold, annulleres delvist.
 - Skrivelserne af 19. november 2013 fra chefen af afregningskontoret om afslag på en angivelig ansøgning om forhåndsgodkendelse af 12. juli 2012 erklæres ugyldige eller, subsidiært, annulleres.
 - Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 22. maj 2014 om afslag på sagsøgerens klager af 27. december 2013 og 18. februar 2014 annulleres om fornødent.
 - Rådet tilpligtes at betale mora- og udligningsrenter fra den dato, hvor de krævede beløb forfaldt til betaling, samt at erstatte den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt.
 - Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

Sag anlagt den 29. september 2014 — ZZ mod Rådet

(Sag F-98/14)

(2014/C 431/79)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om delvis annullation af to personalemeddelelser fra Rådet, for så vidt som de binder godtgørelse af rejseudgifterne fra tjenestestedet til hjemstedet og binder rejsedage til udlandstillægget og det særlige udlandstillæg, samt påstand om, at sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt.

Sagsøgerens påstande

- Annullation i henhold til artikel 270 TEUF af afgørelsen i Meddelelse til Personalet 13/14 (afgørelse nr. 2/2014) af 9. januar 2014, som ændrede den gældende ordning for rejsedage, efter ikrafttrædelsen den 1. januar 2014 af bestemmelsen i artikel 7 i bilag V til vedtægten, samt af afgørelsen i Meddelelse til Personalet 9/14 (afgørelse nr. 12/2014), som ændrede ordningen for rejseudgifter, efter ikrafttrædelsen den 1. januar 2014 af bestemmelsen i artikel 8 i bilag VII til vedtægten, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, offentliggjort i EU-Tidende nr. L 287 af 29.10.2013. Påstanden om annullation vedrører kun den del af disse meddelelser til personalet, der binder retten til rejseudgifter og til rejsedage til udlandstillægget og det særlige udlandstillæg samt til artikel 6 i personalemeddelelse 9/14, der indførte nye kriterier for fastlæggelse af hjemsted.
 - Rådet tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 165 596,42 EUR for det lidt økonomiske tab samt et beløb på 40 000 EUR for det ikke-økonomiske tab.
 - Rådet tilpligtes at betale erstatning og morarenter på 6,75 % for det lidt ikke-økonomiske og økonomiske tab.
 - Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA